

คู่มือการยื่นเรื่อง ประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

<ฉบับที่สอง>

ภาพรวมของการจ่ายของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน
รายละเอียดของการจ่ายของประกันแต่ละชนิด

ไม่ว่าจะเป็นคนสัญชาติใดก็ตาม คนที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยทุกคนจะสามารถได้รับความคุ้มครองจากประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ตั้งแต่ผู้ที่ได้รับใบสถานภาพการพำนักซึ่งอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย รวมไปถึงนักเรียนนักศึกษาต่างประเทศที่ประสบอุบัติเหตุตอนเข้าทำงานพาร์ทไทม์

หนังสือคู่มือเล่มนี้ อธิบายถึงชนิดและรายละเอียดของเงินชดเชยประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ที่ผู้ใช้แรงงานชาวต่างประเทศสามารถรับได้ เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานนั้น ๆ สามารถเข้าใจได้โดยง่าย

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขที่จำเป็นในการจ่ายเงินชดเชยนั้น ขอให้สอบถามได้จากเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงาน นอกจากนี้ขอให้ระวังด้วยว่าในบางกรณีจะไม่สามารถรับเงินชดเชยได้เมื่อกลับไปยังประเทศของตนแล้ว

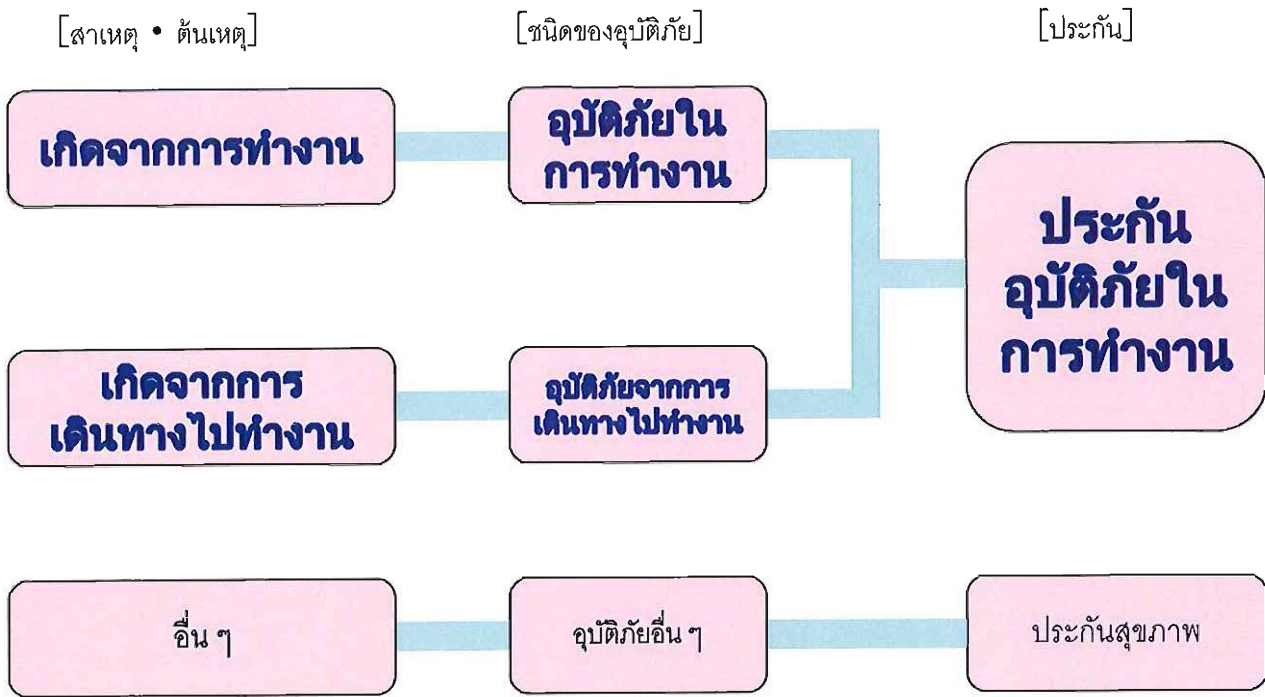
[สารบัญ]

ภาพรวมของการจ่ายของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน	P3
การจ่าย (ชดเชย) ค่ารักษา	P13
การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน, เงินประจำปี (ชดเชย) การเจ็บป่วย	P15
การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ	P17
การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย, ค่างานศพ	P25
การจ่าย (ชดเชย) การดูแล	P32
ตัวอย่างการกรอกแบบฟอร์ม	P35

ประกันอุบัติเหตุในการทำงานคืออะไร

ประกันอุบัติเหตุในการทำงาน เป็นระบบที่จะทำการจ่ายค่าชดเชยประกันที่จำเป็น สำหรับการใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานได้รับบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต โดยมีสาเหตุมาจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน แม้จะเป็นคนต่างชาตก็ตาม หากทำงานอยู่ในประเทศญี่ปุ่นแล้ว จะได้รับการคุ้มครองโดยประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

*อุบัติเหตุจากการทำงานไม่สามารถได้รับการคุ้มครองจากประกันสุขภาพ

ประเภทของการจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- ◆ การจ่าย (ชดเชย) ค่ารักษา : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่มีสาเหตุมาจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน
- ◆ การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน : การจ่ายในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานไม่ได้รับเงินค่าจ้างเนื่องจากหยุด งานเพื่อได้รับการรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่มีสาเหตุ มาจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน
- ◆ เงินประจำปี (ชดเชย) การเจ็บป่วย : ในกรณีที่ หลังเริ่มการได้รับรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บ ป่วย เป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน ยังไม่สามารถรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) แล้ว เกิดความพิการซึ่งอยู่ในระดับความเจ็บป่วยที่กำหนดไว้
- ◆ การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ : ในกรณีที่การบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) และเกิดความพิการซึ่งอยู่ในระดับความพิการที่กำหนดไว้
- ◆ การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียชีวิต : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานเสียชีวิต
- ◆ ค่างานศพ, การจ่ายค่างานศพ : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานเสียชีวิต และมีการจัดการงานศพ
- ◆ การจ่าย (ชดเชย) การดูแล : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานกำลังได้รับการดูแลเนื่องจากความพิการที่อยู่ในระดับความเจ็บป่วยที่กำหนดไว้โดยเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการหรือเงินประจำปี (ชดเชย) การเจ็บป่วย

[นิยามศัพท์①]

อุบัติเหตุในการทำงาน

อุบัติเหตุในการทำงาน คือการเจ็บป่วย ฯลฯ (การบาดเจ็บ, ความเจ็บป่วย, ความพิการ, การเสียชีวิต ฯลฯ) ที่ผู้ใช้แรงงานได้รับซึ่งมีสาเหตุมาจากการทำงาน

- การที่มีเหตุภาพระดับหนึ่งระหว่างการทำงานกับการเจ็บป่วย ฯลฯ นั้น นับได้ว่า “อุบัติเหตุในการทำงาน”
- เจ้าของบริษัท หรือ ผู้เช่ารับฝึคนั้นไม่นับเป็นพนักงาน ดังนั้น โดยหลักการแล้วจะไม่สามารถรับเงินชดเชยได้

◇ การบาดเจ็บในการทำงานคือ

อุบัติเหตุประการต่อไปทั้ง 3 ประการ นับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน

<1> กรณีที่ทำงานอยู่ในที่ทำงาน

ในกรณีที่ทำงานอยู่ในอาคารที่ตั้งอยู่ในที่ทำงาน (สำนักงานของบริษัท, โรงงาน) ในเวลาทำงานปกติที่ได้กำหนดไว้และเวลาทำงานเกินเวลานั้น นับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน ครอบคลุมไม่มีเหตุเฉพาะ

* ในกรณีดังกล่าว ไม่สามารถนับได้ว่าเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

- ① กรณีที่พนักงานได้รับการบาดเจ็บเนื่องจากพนักงานนั้น ๆ มีการกระทำส่วนตัวซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทำงานในเวลาการทำงาน
- ② กรณีที่พนักงานจงใจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น
- ③ กรณีที่อุบัติเหตุเกิดจากพนักงานถูกทำร้ายด้วยความรุนแรงเนื่องจากความแค้นส่วนตัวกับบุคคลที่สาม

<2> กรณีที่ไม่ได้ทำงานในที่ทำงาน

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำส่วนตัวซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรงาน ในเวลาพัก เวลาก่อนทำงานเริ่มหรือ หลังเลิกทำงานซึ่งเป็นเวลาที่ไม่ได้ทำงานนั้น ไม่สามารถนับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน

แต่ทว่าในกรณีที่อาคารหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในที่ทำงานไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างเหมาะสม และทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น นับได้ว่าเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน และกรณีที่พนักงานมีการกระทำที่มีความจำเป็นทางกายภาพ เช่น เข้าห้องสุขา นั้นนับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน

<3> กรณีที่ทำงานนอกสถานที่ทำงาน

ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น เมื่อพนักงานออกไปทำงานต่างจังหวัด หรือออกไปเซลล์ของนอกสถานที่ทำงานนั้น นับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน ตราบใดที่ไม่มีเหตุเฉพาะ เช่น พนักงานคนนั้นตั้งใจจะมีการกระทำส่วนตัวที่ไม่มีความจำเป็นในการทำงาน

◇ ความเจ็บป่วยในการทำงานคือ

กรณีที่เป็นไปตามเงื่อนไข 3 ข้อดังต่อไปนี้ โดยหลักการแล้วนับได้ว่าเป็นความเจ็บป่วยในการทำงาน

<1> มีปัจจัยที่เป็นภัยในสถานที่ทำงาน

กรณีที่มีปัจจัยทางกายภาพที่เป็นภัย สารเคมี หรือ การทำงานหนักเกินควรที่เป็นภาระต่อร่างกายในขั้นตอนการทำงาน

(ตัวอย่าง) แร่ใยหิน

<2> กรณีที่พนักงานต้องสัมผัสกับปัจจัยที่เป็นภัยจนเกิดโรคาพยาธิ

<3> ขั้นตอนการเกิดความเจ็บป่วยและอาการของความเจ็บป่วยนั้นมีความ เป็นเหตุเป็นผลทางการแพทย์

ความเจ็บป่วยในการทำงานจำเป็นต้องเกิดจากการสัมผัสกับปัจจัยที่เป็นภัยที่อยู่ในการทำงานของพนักงาน อาการของความเจ็บป่วยนั้นจึงจำเป็นต้องเกิดขึ้นหลังการสัมผัสปัจจัยที่เป็นภัย จังหวะเวลาของการเกิดความเจ็บป่วยนั้นต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของปัจจัยที่เป็นภัยแต่ละประการหรือขั้นตอนการสัมผัสปัจจัยที่เป็นภัยของพนักงาน

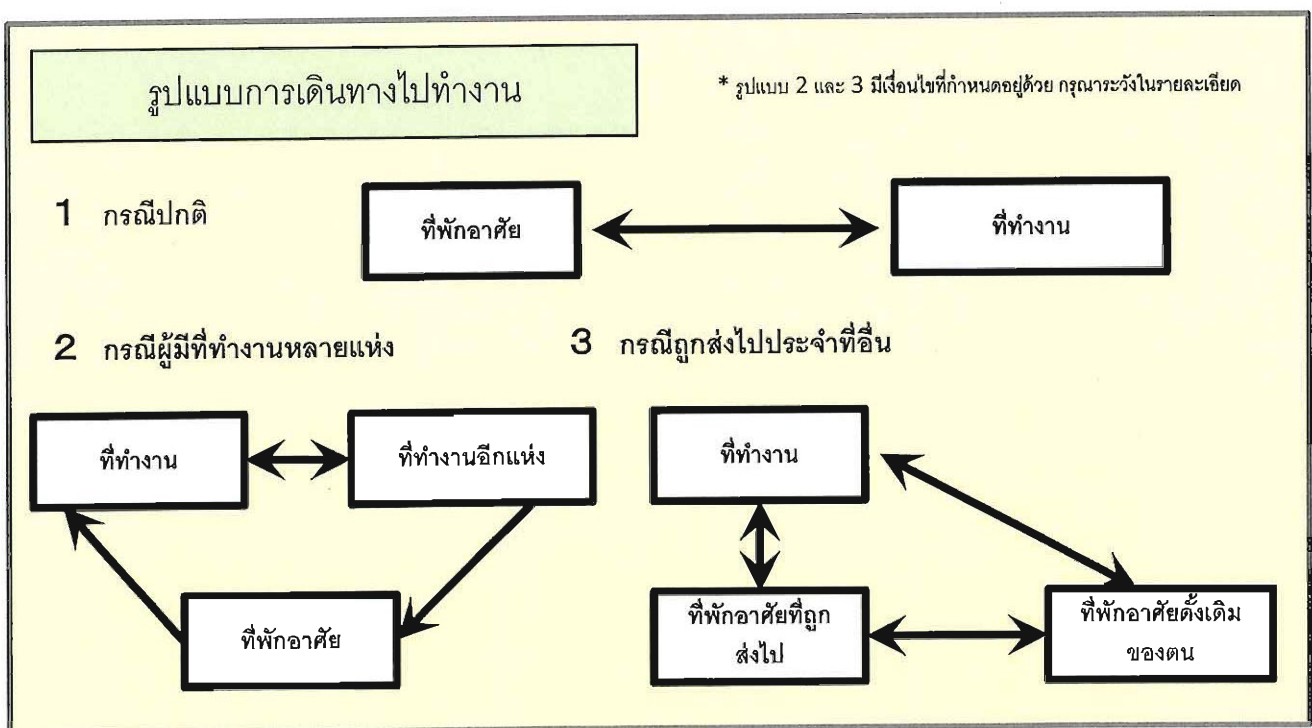
อุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน

อุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน คือ การบาดเจ็บของพนักงานที่เกิดจากการเดินทางไปทำงาน

◇ การเดินทางไปทำงานคือ

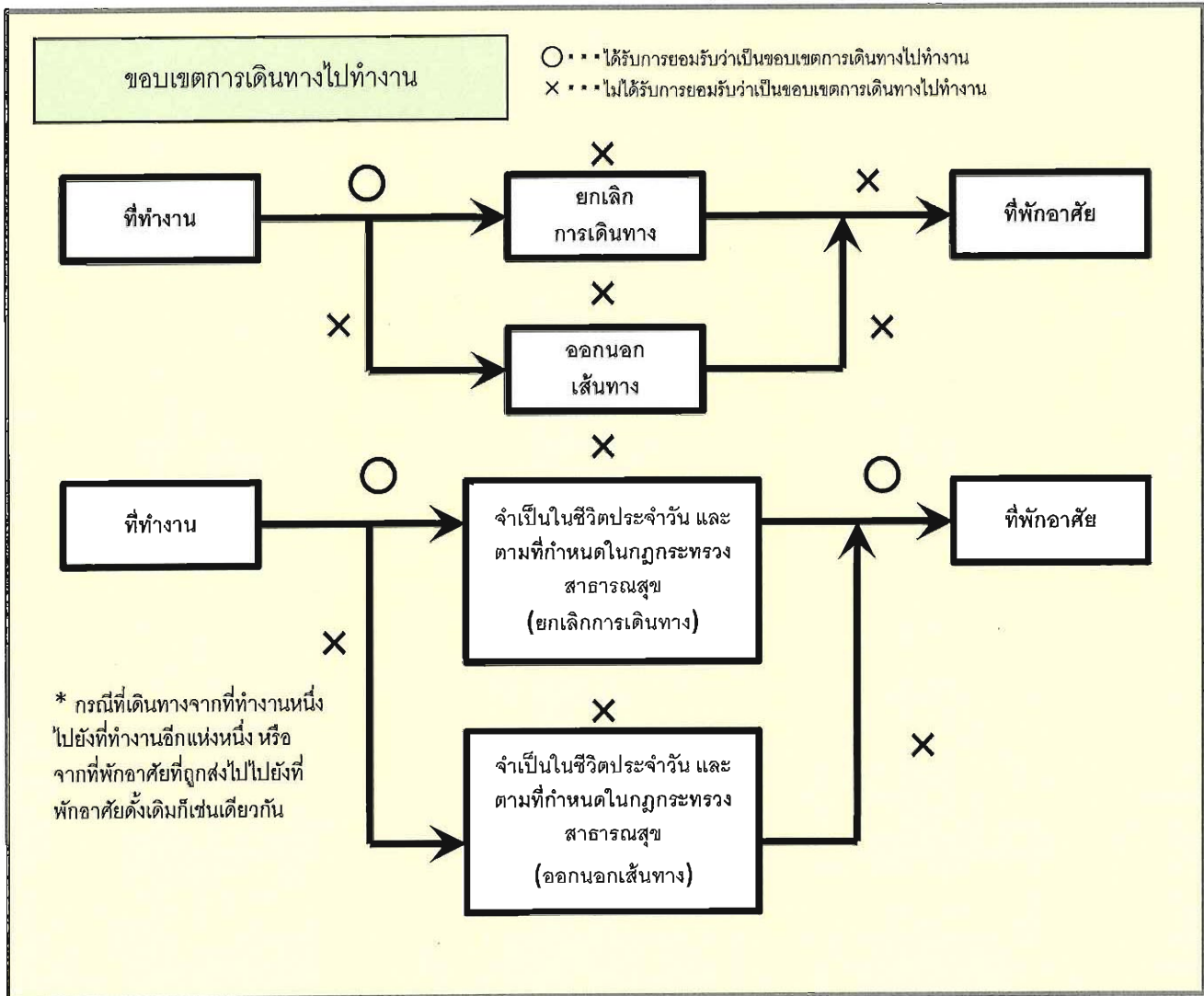
การเดินทางตามที่กำหนดในหัวข้อ ①-③ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานโดยใช้เส้นทางและวิธีทางที่เหมาะสม

- ① การเดินทางไปกลับระหว่างที่พักอาศัยและที่ทำงาน (ซึ่งเป็นสถานที่พนักงานเริ่มทำงานและเลิกทำงาน)
- ② การเดินทางระหว่างสถานที่ทำงานที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวงสาธารณสุข กับ สถานที่ทำงานอีกแห่ง (การเดินทางระหว่างที่ทำงานของพนักงานที่มีที่ทำงานหลายแห่ง)
- ③ การเดินทางระหว่างที่พักอาศัยที่ถูกส่งไป กับ ที่พักอาศัยดั้งเดิมของตนสำหรับพนักงานที่ถูกส่งไปประจำที่อื่น

◇ ขอบเขตการเดินทางไปทำงาน

หากพนักงานออกนอกเส้นทางการเดินทางไปทำงานหรือยกเลิกการเดินทางไปทำงานแล้ว เส้นทางระหว่าง/ หลังการออกนอกเส้นทาง และการยกเลิกนั้น ไม่สามารถนับได้ว่าการเดินทางไปทำงาน แต่กรณีที่มีการไปซื้อสิ่งของจำเป็นในชีวิตประจำวันหรือมีการกระทำคล้ายเคียงกันเท่าที่มีความจำเป็นน้อยที่สุดนั้น หลังพนักงานกลับไปเส้นทางที่เหมาะสมเดินทางไปทำงานแล้ว นับได้ว่าเป็นการเดินทางไปทำงาน

◇ จำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐานคือ

โดยหลักการแล้ว จำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน คือ จำนวนเงินที่เท่ากับค่าจ้างเฉลี่ย (กฎกรมมาตรฐานแรงงาน มาตรา 12)

โดยหลักการแล้ว วิธีการคิดค่าจ้างเฉลี่ย คือ คิดจำนวนเงินค่าจ้างโดยรวมที่ได้จ่ายให้กับพนักงานในช่วง 3 เดือนก่อนหน้าวันที่เกิดเหตุและสมควรที่จะทำการคำนวณค่าจ้าง* และหารด้วยจำนวนวันโดยรวม (วันตามปฏิทินซึ่งรวมวันหยุดด้วย) ในช่วงเวลานั้น

เงินค่าจ้างที่เป็นพื้นฐานในการคำนวณเงินค่าจ้างนั้น ไม่ว่าจะมีส่วนใดเรียกกว่าอย่างไรก็ตาม จะถือว่าเป็นสิ่งที่ผู้จ้างจ่ายให้สำหรับงานที่ทำ

อย่างไรก็ตาม เงินค่าจ้าง เช่น เงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คู่สมรสเป็นพิเศษ หรือ เงินโบนัส ซึ่งเป็นเงินค่าจ้างที่จ่ายให้ทุก ๆ ช่วงเวลาที่ยาวนานกว่า 3 เดือนนั้น จะไม่ถูกรวมในการคำนวณ

* วันที่เกิดอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือ วันที่แพทย์ได้วินิจฉัยตัดสินชัดเจนว่าได้เจ็บป่วยแล้ว อย่างไรก็ตามกรณีที่มีการกำหนดวันตัดงบในการคำนวณค่าจ้าง ให้ใช้วันตัดงบก่อนหน้าวันที่เกิดอุบัติเหตุ

[ข้อยกเว้น]

① กรณีต่อไปนีที่ได้รับการยอมรับว่าจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐานนั้น ไม่เหมาะสมกับจำนวนเงินค่าจ้างรายวันเฉลี่ยที่ได้รับจริง จะมีการใช้วิธีการคำนวณจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐานแบบพิเศษ

(a) กรณีที่ในระยะเวลาที่ใช้ในการคำนวณค่าจ้างเฉลี่ย ได้มีการหยุดงานเพื่อเข้ารับการรักษากการบาดเจ็บ ฯลฯ ที่ไม่เกี่ยวกับงาน

(b) กรณีที่พนักงานซึ่งเป็นโรคฝุ่นจับปอด ได้รับการย้ายให้ไปทำงานอื่นที่ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับฝุ่นละออง ฯลฯ

② จำนวนเงินในการจ่าย (ชดเชย) การหยุดงานนั้น กรณีที่เวลาผ่านไป 1 ปี 6 เดือน นับตั้งแต่เริ่มเข้ารับการรักษาแล้วนั้น จะมีการนำจำนวนเงินขอบเขตต่ำสุดและขอบเขตสูงสุด แบ่งตามช่วงอายุมาใช้ด้วย

สำหรับการจ่ายเงินประจำปีนั้น ตั้งแต่เดือนแรกที่ได้มีการจ่ายเงินประจำปี จะมีการนำจำนวนเงินขอบเขตต่ำสุด และ ขอบเขตสูงสุด แบ่งตามช่วงอายุ มาใช้

ตัวอย่างการคำนวณจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

ได้รับเงินค่าจ้างแต่ละเดือน 2 แสนเยน (วันคิดเงินเดือนคือวันสิ้นเดือนของทุกเดือน) กรณีที่ได้รับอุบัติเหตุในเดือนตุลาคม

$$\begin{aligned} & 2 \text{ แสนเยน} \times 3 \text{ เดือน} \div 92 \text{ วัน [กรกฎาคม (31 วัน) + สิงหาคม (31 วัน) + กันยายน (30 วัน)]} \\ & \doteq 6,522 \text{ เยน} \\ & 6,522 \text{ เยน} \times 80\% \doteq 5,217 \text{ เยน} \end{aligned}$$

→ ต่อการหยุดงาน 1 วัน จะทำการจ่ายเงิน 80% ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน นั่นคือ 5,217 เยน

- * “ค่าจ้าง” จะไม่นับรวมค่าจ้างที่ได้รับเป็นพิเศษ และ ค่าจ้างที่ได้รับทุก ๆ ช่วงเวลาที่เกิน 3 เดือน อย่างไรก็ตาม “ค่าจ้างที่ได้รับทุก ๆ ช่วงเวลาที่เกิน 3 เดือน” อย่างเช่น เงินโบนัส นั้น ถ้ากำหนดอยู่ในจำนวนเงินประจำปี พิเศษครบถ้วนผู้สูญเสียแล้ว จะได้รับการคำนวณใน “จำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน”

◇ จำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐานคือ

โดยหลักการแล้ว จำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน คือ จำนวนเงินที่คำนวณโดยใช้จำนวนเงินรวมที่ได้รับเป็นพิเศษจากบริษัทของพนักงานภายในระยะเวลา 1 ปีก่อนหน้าวันที่เกิดอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ หรือ เสียชีวิต หรือ วันที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการเจ็บป่วยแล้ว เนื่องจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน ซึ่งจะถือจำนวนเงินนี้เป็นเงินคำนวณรายปีพื้นฐาน และ เมื่อหารด้วย 365 ก็จะเป็นจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน

เงินที่ได้รับเป็นพิเศษ คือ เงินค่าจ้างที่ได้และไม่ได้ถูกรวมไว้ในการคำนวณจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน เช่น โบนัส ซึ่งได้รับการจ่ายทุก ๆ ช่วงเวลาที่ยาวนานกว่า 3 เดือน เป็นต้น (สำหรับเงินค่าจ้างที่ได้รับเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว เช่น เงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คู่สมรสเป็นพิเศษ นั้น ไม่ถูกนำมารวมคำนวณเงินที่ได้รับเป็นพิเศษ)

นอกจากนี้ กรณีที่จำนวนเงินรวมที่ได้รับพิเศษนั้น เกิน 20% ของจำนวนเงินจ่ายรายปีพื้นฐาน (จำนวนเงินที่เท่ากับ 365 เท่าของเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน) แล้ว จะใช้ จำนวน 20% ของจำนวนเงินจ่ายรายปีพื้นฐานเป็นจำนวนเงินคำนวณรายปีพื้นฐานแทน (โดยที่มีขอบเขตจำนวนเงินอยู่ที่ไม่เกิน 1 ล้าน 5 แสนเยน)

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย^①]

การเจ็บป่วยทางสมองและหัวใจ

การเจ็บป่วยประเภท “ความเจ็บป่วยของเส้นเลือดในสมอง” เช่น โรคหลอดเลือดสมอง หรือ “ความเจ็บป่วยของหัวใจ” เช่น กล้ามเนื้อหัวใจตายนั้น มีอาการพื้นฐานคือความผิดปกติของเส้นเลือด ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลาย ๆ ปัจจัย เช่น อายุ ลักษณะอาหารที่รับประทาน สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต หรือสาเหตุทางพันธุกรรม เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเจ็บป่วยเหล่านี้มีสาเหตุมาจากการทำงานเช่นกัน

ถ้าเป็นการเจ็บป่วยทางสมองและหัวใจที่เกิดจาก “ภาวะในการทำงานที่หนักอย่างเห็นได้ชัด*” แล้ว จะสามารถได้รับการชดเชยอุปถัมภ์ในการทำงานได้

* ภาวะในการทำงานที่หนัก คือ ภาวะที่ได้รับการยอมรับทางการแพทย์เชิงประจักษ์และเชิงวิทยาศาสตร์ว่า ภาวะที่ว่่านี้ทำให้อาการของความผิดปกติของเส้นเลือดที่เป็นอาการพื้นฐานของการเจ็บป่วยทางสมองและหัวใจนั้นหนักยิ่งขึ้นกว่าความเป็นไปในธรรมชาติของอาการ

<ความเจ็บป่วยที่อยู่ในขอบเขต>

ความเจ็บป่วยของเส้นเลือดในสมอง

- เลือดออกในสมอง
- โรคหลอดเลือดสมอง
- เลือดออกใต้เยื่อหุ้มสมองชั้นกลาง
- โรคสมองเหตุความดันโลหิตสูง

ความเจ็บป่วยของหัวใจเหตุขาดเลือด

- กล้ามเนื้อหัวใจตายเหตุขาดเลือด
- หัวใจหยุดเต้น (รวมถึงการสิ้นชีพับที่เส้นเหตุทางหัวใจ)
- อาการปวดเค้นหัวใจ
- การฉีกเซาะของเอออร์ตา

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุปถัมภ์ในการทำงาน]

หากบรรลุนเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ จะรับรองเป็นอุปถัมภ์ในการทำงาน

1: สิ่งผิดปกติเกิดขึ้น

ประสบกับสิ่งผิดปกติ ซึ่งสามารถระบุถึงภาวะของสิ่งผิดปกติได้อย่างชัดเจน รวมถึงสถานที่และเวลาเกิดเหตุ ภายในช่วงระหว่างตอนที่เกิดการขึ้นกับวันก่อนหน้า

เจกเช่น มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับอุบัติเหตุครั้งใหญ่ซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน และต้องรับภาระทางจิตใจอันหนักหน่วง หรือ มีความจำเป็นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมผู้ชี้นำและการจัดการอุบัติเหตุเนื่องจากการเกิดของอุบัติเหตุ และต้องรับภาระทางร่างกายอันหนักหน่วง

2: ภาระอย่างหนักในช่วงระยะสั้น

ในช่วงใกล้ ๆ กับตอนที่อาการเกิดขึ้น ได้ทำงานอย่างหนักเป็นพิเศษ

(1) กรณีที่ทำงานภายในช่วงระหว่างตอนที่เกิดการขึ้นกับวันก่อนหน้านั้นหนักเป็นพิเศษ (2) แม้ในกรณีที่ทำงานภายในช่วงระหว่างตอนที่เกิดการขึ้นกับวันก่อนหน้านั้น ไม่หนักเป็นพิเศษ หากการทำงานในช่วงระหว่าง 1 สัปดาห์ก่อนการเกิดอาการนั้นมีความหนักหน่วงอย่างต่อเนื่องแล้ว นับได้ว่าการทำงานและการเกิดอาการมีความเกี่ยวข้อง

3: ภาระอย่างหนักในช่วงระยะยาว

ในช่วงเวลาอันยาวนานก่อนที่จะเกิดอาการ ได้ทำงานหนักเป็นพิเศษ จนทำให้ความเหนื่อยสะสมเป็นอย่างมาก

หากการทำงานล่วงเวลาเกิน 45 ชั่วโมงต่อเดือน ยิ่งความเกี่ยวข้องกันระหว่างการเกิดอาการเจ็บป่วยกับการทำงานมีมากขึ้น และกรณีที่ได้รับการรับรองว่าได้ทำงานล่วงเวลาเกิน 100 ชั่วโมงโดยประมาณในช่วงหนึ่งเดือนก่อนเกิดอาการ หรือ ได้รับการรับรองว่าได้ทำงานล่วงเวลาเกิน 80 ชั่วโมงโดยประมาณต่อหนึ่งเดือน เป็นระยะเวลา 2-6 เดือน ก่อนเกิดอาการ จะสามารถตัดสินได้ว่าการเจ็บป่วยมีความเกี่ยวข้องกับการทำงานสูง

* ในกรณี 2 และ 3 นั้น นอกจากเวลาการทำงานแล้ว ยังมีปัจจัยประการอื่น ๆ ที่นับได้ว่าเป็นสาเหตุของการเกิดอาการเจ็บป่วยที่มาจากการทำงาน เช่น รูปแบบการทำงาน (เวลาเริ่ม-เลิกการทำงานไม่ประจำ, การทำงานเวลาด้านเกินควร, การทำงานที่มีออกไปนอกสถานที่ทำงานมาก, การทำงานเป็นกะ, การทำงานเวลาดึก) สภาพแวดล้อม (อุณหภูมิ, เสียงดัง, อาการเมาเวลา) และความตึงเครียดทางจิตใจ

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย⁽²⁾]

ความพิการทางประสาท

เชื่อกันว่าความพิการทางประสาทเกิดขึ้นโดยมีความเกี่ยวข้องระหว่างความตึงเครียดทางจิตใจ (stress) จากโลกภายนอก กับปฏิกิริยาของแต่ละบุคคลที่มีต่อความตึงเครียดที่ว่านั้น เป็นปัจจัยหลัก
กรณีที่มีความพิการทางประสาทของพนักงานนั้นได้รับการยอมรับว่าเกิดมาจากความตึงเครียดทางจิตใจอันหนักหน่วงในการทำงาน* แล้วสามารถได้รับการชดเชยของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

* ความตึงเครียดทางจิตใจอันหนักหน่วงในการทำงาน คือ ความตึงเครียดทางจิตใจอันรุนแรงที่มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นสาเหตุของความเจ็บป่วย ในเมื่อสังเกตจากมุมมองเชิงวัตถุวิสัย

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

หากบรรลุนเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ จะรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

1. มีอาการของความพิการทางประสาท

ที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรับรองอุบัติเหตุในการทำงาน

เป็นความพิการทางประสาทที่เข้าข่ายในบัญชีจำแนกทางสถิติระหว่างประเทศของโรคและปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้อง ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 10 (ICD-10) บทที่ V “ความพิการทางประสาทและการกระทำ” (ไม่นับรวมโรคสมองเสื่อม หรือ อาการที่เกิดมาจากการบาดเจ็บภายนอกของศีรษะ)

(ตัวอย่าง) โรคซึมเศร้า, ปฏิกิริยาเฉียบพลันต่อความเครียด เป็นต้น

2. ก่อนที่จะเกิดความพิการทางประสาท เป็นช่วงเวลาประมาณ 6 เดือน ได้รับการยอมรับว่า ได้รับภาวะทางประสาทที่สูงจากการทำงาน

(ตัวอย่าง) การรบกวนอย่างรุนแรง การสั่นแก้ง ความรุนแรง, เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในสาระและปริมาณของการทำงาน ฯลฯ

* เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแล้วแล้วอย่างเช่น การสั่นแก้ง หรือ การคุกคามทางเพศนั้น ถ้าเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นก่อนช่วงเวลา 6 เดือน ของการเกิดอาการ และเกิดขึ้นต่อเนื่องจนถึงมีการเกิดอาการของความพิการ สามารถประเมินความตึงเครียดทางจิตใจได้ตั้งแต่มีการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ

3. ได้รับการยอมรับว่า ไม่ใช่เป็นความพิการทางประสาทที่เกิดจากภาวะทางประสาทซึ่งไม่เกี่ยวกับงาน และปัจจัยส่วนบุคคล

ใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาว่าอาการความพิการไม่ได้มาจาก เหตุการณ์ส่วนบุคคล (การหย่ากัน, สามีภรรยาไม่ได้อยู่ด้วยกัน) หรือ เหตุการณ์ทางครอบครัวและญาติ (การเสียชีวิตของคู่สมรส บุตร พ่อแม่ พี่น้อง)

จำเป็นต้องสังเกตด้วยว่า มีปัจจัยส่วนบุคคลในการเกิดความพิการทางประสาทหรือไม่ เช่น เคยเป็นความพิการทางประสาทหรือไม่ หรือ มีโรคพิษสุราหรือไม่ หากมี ใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาว่าอาการความพิการไม่ได้มาจากปัจจัยเหล่านั้น

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย^③]

ความเจ็บป่วยทางมือและแขน

เมื่อพนักงานใช้มือและแขนมากเกินไป อาจมีอาการเจ็บขึ้นตรงคอ ไหล่ แขน มือ นิ้ว หรือมีความผิดปกติเกิดขึ้นตรงข้อต่อหรือเอ็น ความเจ็บป่วยทางมือและแขน หมายถึงอาการของอักเสบหรือความผิดปกติเหล่านี้

<ประเภทความเจ็บป่วยหลัก ๆ>

* อักเสบปุ่มกระดูกบนกระดูกต้นแขน * ความผิดปกติทางเส้นประสาทแขนอัลน่า * กลุ่มอาการกล้ามเนื้อคอและโพรเนเตอร์ * อักเสบข้อต่อมือ * เส้นเอ็นอักเสบ * กลุ่มอาการคาร์ปัล ทันเนล * อาการติลโทเนียที่มือ

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

หากบรรลุเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ จะรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

1. จำเป็นต้องเป็นอาการที่เกิดขึ้นหลังทำงานซึ่งก่อปรด้วยงานที่เป็นภาระต่อมือและแขน* เป็นหลักมาในช่วงเวลาพอสมควร (โดยหลัก มากกว่า 6 เดือน)

เป็นประเภทของการทำงานดังต่อไปนี้

- ① งานที่มีการเคลื่อนไหวซ้ำ ๆ ของมือและแขนมากมาย
- ② งานที่ต้องวางท่าข้อมือและแขนขึ้นทำ
- ③ งานที่มีการเคลื่อนไหวของคอ และ ไหล่น้อย และต้องวางท่าเดียวกันตลอดในการทำงาน
- ④ งานที่เป็นภาระหนักต่อส่วนของร่างกายเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น มือและแขน

* มือและแขน หมายถึง ส่วนหลังของศีรษะ คอ ส่วนไหล่ ต้นแขน ปลายแขน มือ และ นิ้ว

2. จำเป็นต้องทำงานอันหนักหน่วงก่อนเกิดอาการ

กรณีที่ได้ทำงานที่เป็นภาระต่อมือและแขน ในช่วงเวลาก่อนเกิดอาการ 3 เดือน ในภาวะดังต่อไปนี้

* ภาวะปริมาณของงานคงที่

ต้องทำงานมากกว่า 10% ต่อวันเมื่อเปรียบเทียบกับพนักงานคนอื่นซึ่งเป็นเพศเดียวกัน อายุคล้ายกัน และทำงานด้านเดียวกัน และต้องทำงานในภาวะเช่นนี้ต่อเนื่องกันประมาณ 3 เดือน

* ภาวะปริมาณของงานไม่คงที่

① วันที่ต้องทำงานมากกว่า 20 % ต่อวัน เมื่อเปรียบเทียบกับงานปกติมีประมาณ 10 วันต่อ 1 เดือน และต้องทำงานในภาวะเช่นนี้ต่อเนื่องกันประมาณ 3 เดือน (ปริมาณทั้งหมดของงานในเดือนหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องมีมากกว่าเดือนปกติ)

② ปริมาณของงานต่อช่วงเวลา 1 ใน 3 ของเวลาทำงานทั้งหมดของ 1 วันนั้นมีมากกว่า 20 % ของวันปกติ ต้องทำงานในภาวะเช่นนี้ 10 วันต่อเดือน และต้องทำงานต่อเนื่องกันประมาณ 3 เดือน (ปริมาณของงานโดยเฉลี่ยต่อวันหนึ่งนั้น ไม่จำเป็นต้องมีมากกว่าวันปกติ)

* เมื่อพิจารณาว่าพนักงานได้ทำงานอันหนักหน่วงหรือไม่นั้น จำเป็นต้องพิจารณาภาวะดังต่อไปนี้ด้วย

* การทำงานเวลายาวนาน, การทำงานที่ไม่หยุดต่อเนื่อง * ความตึงเครียดเกินควร * จังหวะของการทำงานที่ถูกบงการจากคนอื่น และ เร็วเกินควร * สภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่เหมาะสม * ภาระทางน้ำหนักอันเกินควร, ต้องใช้แรงมาก

3. จำเป็นต้องได้รับการยอมรับทางการแพทย์ว่าการทำงานอันหนักหน่วงและขั้นตอนการเกิดอาการความเจ็บป่วยนั้นมีความเป็นเหตุเป็นผล

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย④]

อาการปวดหลังช่วงเอว

อาการปวดหลังช่วงเอวที่สามารถได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงานนั้นมี 2 ประเภทดังต่อไปนี้ ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามี ความจำเป็นที่จะได้รับการรักษาทางการแพทย์ และต่างประเภทต่างมีเงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

1. อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่เป็นอุบัติเหตุ

เป็นอาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ เช่นการบาดเจ็บ และบรรลุน้ำหนัก ① และ ② ทั้งสองข้อดังต่อไปนี้

- ① สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่า การบาดเจ็บหลังช่วงเอวหรือผลกระทบของการเกิดแรงซึ่งเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บนั้น เกิดจาก เหตุการณ์ฉับพลันที่เกิดขึ้นในเวลาการทำงาน
- ② สามารถรับรองได้ทางการแพทย์ว่า การเกิดแรงที่มีผลกระทบต่อเอวนั้นทำให้เกิดอาการปวดหลังช่วงเอว หรือ ทำให้อาการปวดเอวที่เคยมี มาหรืออาการพื้นฐานนั้นหนักขึ้นเป็นอย่างมาก

2. อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่ไม่เป็นอุบัติเหตุ

เป็นอาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดขึ้นต่อพนักงานที่ทำงานที่เป็นภาระหนักอันเกินควรต่อเอว อย่างเช่น งานที่ต้องขนของหนักซึ่งเป็น อาการที่ได้รับการยอมรับว่าเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานโดยพิจารณาจากสภาพของการทำงานและช่วงเวลาของการทำงาน

อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่ไม่เป็นอุบัติเหตุที่หนักถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้ โดยพิจารณาสาเหตุของการเกิดอาการ

◇ อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อ

อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อเนื่องจากการทำงานดังตัวอย่างต่อไปนี้ ในช่วงเวลาค่อนข้างสั้น (ประมาณมากกว่า 3 เดือน) นั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- การทำงานที่หนักของพนักงานที่มีความหนักประมาณมากกว่า 20 กิโลกรัม หรือขนของต่าง ๆ ที่มีความหนักแตกต่างกัน ในท่าทางกึ่งนั่งกึ่งยืนซ้ำแล้วซ้ำเล่า
- การทำงานที่ต้องทำด้วยท่าทางที่ไม่เป็นธรรมชาติต่อส่วนเอว วันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง
- การทำงานที่ไม่สามารถยืนขึ้นได้ในเวลาอันยาวนาน และต้องทำด้วยท่าทางเดียวกันตลอด
- การทำงานที่เกิดแรงเสียดทานอันในอุ้งหลังต่อส่วนเอว และแรงเสียดทานนั้นเกิดขึ้นต่อเนื่อง

◇ อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูป

อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูปเนื่องจากการทำงานของพนักงานดังต่อไปนี้ ในช่วงเวลาค่อนข้างนาน (ประมาณ มากกว่า 10 ปี) ต่อเนื่องกันนั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- การทำงานที่หนักของที่มีความหนักประมาณมากกว่า 30 กิโลกรัม ในช่วงเวลา 1 ใน 3 ของเวลาการทำงานทั้งหมด
- การทำงานที่หนักของที่มีความหนักประมาณมากกว่า 20 กิโลกรัม ในช่วงเวลา 1 ใน 2 ของเวลาการทำงานทั้งหมด

* อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูปนั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ต่อเมื่อ การผิดรูปนั้น “เกิดขึ้นเป็นอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับกระดูกที่ผิดรูปที่เกิดขึ้นจากอายุ” เท่านั้น

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา

กรณีที่พนักงานได้รับบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วย ด้วยสาเหตุจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน แล้วต้องเข้ารับการรักษานั้น จะได้รับการจ่ายชดเชยการรักษา (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ การจ่ายการรักษา (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน) จนกว่าอาการเจ็บป่วย ฯลฯ นั้น จะได้รับการ “รักษาจนอาการคงที่”*

รายละเอียดการจ่าย

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา นั้นมี “การจ่ายค่ารักษา” และ “การจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา”

● “การจ่ายค่ารักษา” นั้นคือการจ่ายค่ารักษาให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เมื่อเข้ารับการรักษา หรือ รับยาที่ โรงพยาบาลที่เข้าร่วมการประกันอุบัติเหตุในการทำงาน หรือ หน่วยงานทางการแพทย์ หรือ ร้านขายยา ที่การประกันอุบัติเหตุในการทำงานกำหนด (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “หน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ”)

● “การจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา” นั้นคือกรณีที่เข้ารับการรักษาในหน่วยงานทางการแพทย์หรือร้านขายยานอกเหนือจากที่กำหนด เนื่องจากไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ ในบริเวณใกล้เคียง เป็นต้น ในกรณีนี้ จะทำการจ่ายเป็นเงินสดให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปในการรักษา

ขอบเขตและระยะเวลาการรักษาที่เข้าข่ายการจ่ายนั้น เหมือนกันทั้งสองกรณี การจ่าย (ชดเชย) การรักษา นั้น จะทำการจ่าย ค่ารักษา ค่าเข้าโรงพยาบาล ค่าขนส่ง ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการรักษาโดยปกติ จนกว่าอาการเจ็บป่วยนั้น จะถูกรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) แล้ว

◇ “รักษาจนอาการคงที่” คือ

ไม่ได้หมายถึงสภาพที่ได้รับการฟื้นฟูจนอวัยวะและระบบต่าง ๆ ของร่างกายกลับสู่สภาพแข็งแรงปกติอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น แต่หมายถึงการที่อาการเจ็บป่วยนั้นคงที่ ซึ่งแม้ว่าทำการรักษาซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปทางการแพทย์*1 แล้วก็ตาม ผลลัพธ์ของการรักษานั้นไม่สามารถคาดหวังได้อีก*2 (สภาวะ “อาการคงที่รักษาไม่ได้”)

ด้วยเหตุนี้ “กรณีที่อาการเจ็บป่วยนั้น สามารถมีอาการดีขึ้นได้เพียงชั่วคราว ด้วยการไชยา หรือ การรักษาทางการแพทย์” เป็นต้น ถ้าได้รับการพิจารณาแล้วว่า ถึงแม้จะยังมีอาการเจ็บป่วยหลงเหลืออยู่ แต่ก็ไม่สามารถคาดหวังผลลัพธ์ของการรักษาได้อีก ประกันอุบัติเหตุในการทำงานถือว่าเป็น “รักษาจนอาการคงที่” (อาการคงที่รักษาไม่ได้) และจะไม่ทำการจ่าย (ชดเชย) การรักษาอีกต่อไป

(*1) “การรักษาซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปทางการแพทย์” คือ ขอบเขตของการรักษาของประกันอุบัติเหตุในการทำงานที่ได้รับการยอมรับ (โดยพื้นฐานแล้วเป็นไปตามประกันสุขภาพ) ด้วยเหตุนี้วิธีการรักษาที่ยังอยู่ในขั้นทดลอง หรือ การวิจัย จะไม่สามารถรวมอยู่ในการรักษาที่กำหนดในที่นี้

(*2) “ผลลัพธ์ของการรักษานั้นไม่สามารถคาดหวังได้อีก” คือสภาวะที่ไม่สามารถคาดหวัง การฟื้นฟู หรือ การดีขึ้นของอาการเจ็บป่วยนั้น ๆ ได้อีกแล้ว

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

- กรณียื่นเรื่องการจ่ายค่ารักษา
ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่าชุดเวชการรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 5) หรือใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 16-3) ผ่านทางหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ ที่เข้ารับการรักษา ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
- กรณียื่นเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา
ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่าชุดเวชการรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 7) หรือใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 16-5) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
กรณีที่ได้รับยาจากร้านขายยา ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (2) กรณีเข้ารับการรักษาบำบัดด้วยการนวดกดจุดให้เข้ารูป ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (3) กรณีที่ได้รับการบำบัดด้วยการฝังเข็ม ลนไฟ หรือ กัดจุดนวด ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (4) กรณีที่ได้รับการพยาบาลนอกสถานที่จาก บริษัทหรือโรงพยาบาลนอกสถานที่ ให้ใช้แบบฟอร์ม 7 (16-5) (5) ในการยื่นเรื่อง
- เมื่อเปลี่ยนหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ
ผู้ที่ได้รับการจ่ายค่ารักษาที่หน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ อยู่แล้ว ต้องการเปลี่ยนไปใช้บริการหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ แห่งอื่น เนื่องจากเหตุผลเช่นเส้นทางในการเดินทางเป็นต้น หลังจากทำการเปลี่ยนแล้ว ขอให้ทำการยื่นเรื่อง “ใบแจ้ง (การเปลี่ยน) โรงพยาบาลกำหนด ฯลฯ การจ่ายรักษา สำหรับการจ่ายชุดเวชการรักษา” (แบบฟอร์มหมายเลข 6) หรือ “ใบแจ้งการเปลี่ยนโรงพยาบาลกำหนด ฯลฯ การจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-4) ผ่านทางหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ แห่งใหม่ ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

สำหรับค่าเดินทางไปโรงพยาบาล

สำหรับค่าเดินทางไปโรงพยาบาลนั้น โดยหลักการแล้วถ้าเป็นการเดินทางไปโรงพยาบาลที่ห่างจากที่พักอาศัย หรือ ที่ทำงานของพนักงาน 2 กิโลเมตร*1 และเป็นไปตามเงื่อนไข ข้อใดข้อหนึ่งตั้งแต่ ① ถึง ③ แล้ว จะทำการจ่ายค่าเดินทางนั้นให้ได้

- ① กรณีที่เป็นการเดินทางไปหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสม*2 ที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกัน
- ② กรณีที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกันไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมตั้งอยู่ จึงเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ในท้องถิ่นเขตที่ติดกัน (รวมถึงกรณีที่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมในท้องถิ่นเขตเดียวกัน แต่ว่าการเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ในท้องถิ่นที่ติดกันนั้นสะดวกกว่า)
- ③ กรณีที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกัน และ ท้องถิ่นเขตที่ติดกัน ไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมตั้งอยู่ จึงเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ที่ใกล้ที่สุด

*1 แม้ว่าแค่ขาไปอย่างเดียวระยะทางไม่ถึง 2 กิโลเมตร ในบางกรณีก็จะมีกรจ่ายค่าเดินทางไปโรงพยาบาล

*2 หน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสม คือหน่วยงานที่เหมาะสมในการวินิจฉัยและรักษาการเจ็บป่วยนั้น

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่ายค่ารักษานั้น เนื่องจากเป็นการจ่ายค่ารักษาให้ในเวลานั้นเลย จึงไม่มีปัญหาเรื่องระยะเวลาที่มีผลต่อสิทธิในการยื่นเรื่อง แต่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษานั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ออกค่าใช้จ่ายนั้นไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวังด้วย

การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน

กรณีที่พนักงานได้รับบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วยในการทำงาน หรือ ในการเดินทางไปทำงาน ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ และ ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง จะสามารถได้รับการจ่ายชดเชยการหยุดงาน (กรณีที่อุปบัติภัยในการทำงาน) หรือ การจ่ายการหยุดงาน (กรณีอุปบัติภัยในการเดินทางไปทำงาน) นับตั้งแต่วันที่ 4 ในการหยุดงาน เป็นต้นไป

รายละเอียดการจ่าย

กรณีที่เดินทางไปตามเงื่อนไข 3 ข้อดังต่อไปนี้แล้ว จะได้รับการจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน และ เงินจ่ายพิเศษการหยุดงาน ตั้งแต่วันที่ 4 ที่หยุดงาน

- ① เพื่อที่จะเข้ารับการรักษาการบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน
- ② ไม่สามารถทำงานได้
- ③ ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง

จำนวนเงินที่จ่ายกำหนดดังต่อไปนี้

- การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน = (60% ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน) × จำนวนวันที่หยุดงาน
- เงินจ่ายพิเศษการหยุดงาน = (20% ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน) × จำนวนวันที่หยุดงาน

ช่วงเวลาวันที่หยุดงานวันแรกจนถึงวันที่ 3 เรียกว่า ช่วงเวลารอ ในช่วงเวลานี้กรณีที่เป็อุปบัติภัยในการทำงาน บริษัทจะทำการจ่ายชดเชยการหยุดงาน ตามกฎหมายมาตรฐานแรงงาน (60% ของค่าจ้างเฉลี่ยต่อ 1 วัน)

นอกจากนี้ กรณีที่พนักงานต้องเดินทางไปโรงพยาบาล จึงได้เข้าทำงานเพียงช่วงเวลาส่วนเดียว ก็จะมีการจ่าย 60% ของจำนวนเงินจ่ายพื้นฐานรายวันหักออกด้วยจำนวนค่าจ้างที่ได้รับจากการทำงานในเวลาส่วนนั้น

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่น “ใบร้องขอการจ่ายชดเชยการหยุดงาน” (แบบฟอร์มหมายเลข 8) หรือ “ใบร้องขอการจ่ายการหยุดงาน” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-6) ต่อหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงานนั้น จะมีสิทธิในการยื่นเรื่องสำหรับทุก ๆ วันที่ไม่สามารถได้รับค่าจ้าง เพราะไม่สามารถไปทำงานได้ เนื่องจากการรักษา ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปี นับตั้งแต่วันที่จดจากนั้นไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ

กรณีที่ได้รับการบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วย ที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน โดยที่ในวันที่ครบ 1 ปี 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่เริ่มการรักษา หรือ หลังจากวันนั้น เป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้จะได้รับเงินประจำปีชดเชยการบาดเจ็บ (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ เงินประจำปีการบาดเจ็บ (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน)

- (1) การบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วยนั้นยังไม่หาย
- (2) ระดับความพิการที่เกิดจากการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยนั้นเป็นไปตามระดับการบาดเจ็บที่ระบุในตารางระดับการบาดเจ็บ

รายละเอียดการจ่าย

จะทำการจ่ายเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ เงินจ่ายพิเศษการบาดเจ็บ และเงินประจำปีพิเศษการบาดเจ็บตามระดับการบาดเจ็บ

ระดับการบาดเจ็บ	เงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ	เงินจ่ายพิเศษการบาดเจ็บ (เงินงวด)	เงินประจำปีพิเศษ การบาดเจ็บ
ระดับ 1	313 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	1 ล้าน 1 แสน 4 หมื่นเยน	313 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน
ระดับ 2	277 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	1 ล้าน 7 หมื่นเยน	277 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน
ระดับ 3	245 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	1 ล้านเยน	245 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน

เดือนที่จ่ายเงินประจำปี

เงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บนั้น จะได้รับการจ่ายตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ เป็นไปตามเงื่อนไขในการจ่าย (1) และ (2) ที่ระบุด้านบน โดยจะจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ เมษายน สิงหาคม ธันวาคม ทั้งหมด 6 ช่วง โดยในแต่ละครั้งจะจ่ายส่วนของ 2 เดือนก่อนหน้านั้น

* กรณีที่มีระดับการเจ็บป่วยนั้น ระดับ 1 หรือ ระดับ 2 มีความพิการของอวัยวะในช่องท้อง ระบบประสาท หรือ ทางสมอง และได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน จะสามารถรับการจ่าย (ชดเชย) การดูแลได้ (ดูหน้า 32)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

เนื่องจากการตัดสินใจ จะทำการจ่ายเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บหรือไม่นั้น อยู่ในอำนาจตัดสินใจของหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ ดังนั้นไม่จำเป็นต้องดำเนินการยื่นเรื่องเอง แต่หลังจากเริ่มการรักษา ผ่านไป 1 ปี 6 เดือนแล้ว ถ้าการบาดเจ็บยังไม่หาย ต้องยื่น “ใบแจ้งสภาวะการเจ็บป่วย ฯลฯ” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-2) ไปยัง หัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ ภายใน 1 เดือนหลังจากนั้น

การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ

กรณีที่การบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงานนั้นหายแล้ว แต่ยังคงเหลือ ความพิการทางร่างกายในระดับที่กำหนด จะสามารถได้รับการจ่ายชดเชยความพิการ (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ การจ่ายความพิการ (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน)

รายละเอียดการจ่าย

เมื่อความพิการที่หลงเหลืออยู่ เป็นไปตามระดับความพิการที่ระบุในตารางอธิบายระดับความพิการแล้ว จะได้รับการจ่ายตามระดับความพิการตามที ระบุด้านล่าง

- ความพิการระดับ 1 ถึงระดับ 7
เงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ, เงินจ่ายพิเศษความพิการ, เงินประจำปีพิเศษความพิการ
- ความพิการระดับ 8 ถึงระดับ 14
เงินงวด (ชดเชย) ความพิการ, เงินจ่ายพิเศษความพิการ, เงินงวดพิเศษความพิการ

ความพิการ	การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ	เงินจ่ายพิเศษความพิการ*	เงินประจำปีพิเศษความพิการ	เงินงวดพิเศษความพิการ
ระดับ 1	เงิน ประจำปี	เงินงวด	เป็นจำนวน 313 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 313 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 2			เป็นจำนวน 277 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 277 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 3			เป็นจำนวน 245 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 245 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 4			เป็นจำนวน 213 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 213 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 5			เป็นจำนวน 184 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 184 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 6			เป็นจำนวน 156 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 156 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 7			เป็นจำนวน 131 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 131 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 8	เงินงวด	เงินงวด	เป็นจำนวน 503 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 503 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 9			เป็นจำนวน 391 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 391 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 10			เป็นจำนวน 302 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 302 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 11			เป็นจำนวน 223 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 223 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 12			เป็นจำนวน 156 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 156 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 13			เป็นจำนวน 101 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 101 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน
ระดับ 14			เป็นจำนวน 56 วันของเงินรายวันพื้นฐาน	เป็นจำนวน 56 วันของเงินค่าทดแทนพื้นฐาน

- * กรณีที่ได้รับเงินจ่ายพิเศษการบาดเจ็บ ที่เกิดจากอุบัติเหตุเดียวกันน้อยอยู่แล้วนั้น จะจ่ายส่วนต่างของเงินจำนวนนั้นให้
* กรณีที่ไม่มีระดับความพิการนั้น ระดับ 1 หรือ ระดับ 2 มีความพิการของอวัยวะในช่องท้อง ระบบประสาท หรือ ทาง สมอง และได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน จะสามารถรับการจ่าย (ชดเชย) การดูแลได้ (ดูหน้า 32)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่น “ใบร้องขอการจ่ายชดเชยความพิการ” (แบบฟอร์มหมายเลข 10) หรือ “ใบร้องขอการจ่ายความพิการ” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-7) ต่อ หัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) ความพิการนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับจากวันถัดจากวันที่การเจ็บป่วยหายแล้ว ก็จะไม่มียสิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึง ขอให้ระมัดระวัง

ตารางอธิบายระดับความพิการ

กฎข้อบังคับกฎหมายประกันทดเชยอุบัติเหตุภัยแรงงาน

ตารางแนบที่หนึ่ง ตารางอธิบายระดับความพิการ

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
ระดับ 1	ในระยะเวลา 1 ปี ที่มีความพิการนี้จะจ่ายเงินจ่ายรายวันพื้นฐานจำนวน 313 วัน	1 ตาทั้งสองข้างมองไม่เห็น 2 สูญเสียความสามารถในการเคี้ยว และการพูด 3 มีความพิการทางระบบประสาท หรือ สมองอย่างเห็นได้ชัด จนจำเป็นต้องรับการดูแลเป็นประจำ 5 ลบออก 6 สูญเสียแขนทั้งสองข้างตั้งแต่ข้อศอกขึ้นไป 7 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนทั้งสองข้าง 8 สูญเสียขาทั้งสองข้างตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไป 9 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาทั้งสองข้าง	ระดับ 4	เหมือนกับด้านบน 213 วัน	1 ตาทั้งสองข้างที่สายตาดำกว่า 0.06 2 มีความพิการในการเคี้ยวและการพูด 3 หูทั้งสองข้างไม่สามารถได้ยินได้ 4 สูญเสียแขนข้างหนึ่งตั้งแต่ข้อศอกขึ้นไป 5 สูญเสียขาข้างหนึ่งตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไป 6 สูญเสียความสามารถในการใช้นิ้วมือของแขนทั้งสองข้าง 7 สูญเสียขาทั้งสองข้างตั้งแต่กลางฝ่าเท้าขึ้นไป
ระดับ 2	เหมือนกับด้านบน 277 วัน	1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็นและอีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.02 2 ตาทั้งสองข้างมีสายตาดำกว่า 0.02 2-2 มีความพิการทางระบบประสาทหรือสมองอย่างเห็นได้ชัด จนจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ 2-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องอย่างเห็นได้ชัด จนจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ 3 สูญเสียข้อมือขึ้นไปในมือทั้งสองข้าง 4 สูญเสียข้อเท้าขึ้นไปในขาทั้งสองข้าง	ระดับ 5	เหมือนกับด้านบน 184 วัน	1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็น และอีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.1 1-2 มีความพิการทางระบบประสาทหรือสมองอย่างเห็นได้ชัด จนสามารถทำได้เพียงงานเบาพิเศษเท่านั้น 1-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องอย่างเห็นได้ชัด จนสามารถทำได้เพียงงานเบาพิเศษเท่านั้น 2 สูญเสียแขนข้างหนึ่งตั้งแต่ข้อมือขึ้นไป 3 สูญเสียขาข้างหนึ่งตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นไป 4 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนข้างหนึ่ง 5 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาข้างหนึ่ง 6 สูญเสียนิ้วเท้าของขาทั้งสองข้าง
ระดับ 3	เหมือนกับด้านบน 245 วัน	1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็นและอีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.06 2 สูญเสียความสามารถในการเคี้ยว หรือ การพูด 3 มีความพิการทางระบบประสาทหรือสมองอย่างเห็นได้ชัด จนไม่สามารถเข้าทำงานได้ 4 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องอย่างเห็นได้ชัดจนไม่สามารถเข้าทำงานได้ 5 สูญเสียนิ้วมือทั้งหมดในมือทั้งสองข้าง	ระดับ 6	เหมือนกับด้านบน 156 วัน	1 ตาทั้งสองข้างมีสายตาดำกว่า 0.1 2 มีความพิการในการเคี้ยวหรือการพูด 3 หูทั้งสองข้างไม่สามารถได้ยินได้ ถ้าไม่ใช้เสียงดัง ๆ ใกล้ ๆ หู 3-2 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยินและอีกข้างหนึ่งนั้นตั้งแต่ระยะ 40 เซนติเมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
		<p>4 มีความเสียรูปร่างเห็นได้ชัด หรือความพิการในการเคลื่อนที่ของกระดูกสันหลัง</p> <p>5 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนข้างหนึ่ง 2 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>6 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาข้างหนึ่ง 2 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>7 สูญเสีย 5 นิ้วมือ หรือ 4 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง</p>			<p>1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็น หรือ อีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.02</p> <p>2 มีความพิการในการเคลื่อนที่ของกระดูกสันหลัง</p> <p>3 สูญเสีย 3 นิ้วมือ หรือ 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือในมือข้างหนึ่ง</p> <p>4 สูญเสียความสามารถในการใช้งาน 4 นิ้วมือ หรือ 3 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>5 ขาข้างหนึ่งสั้นลงตั้งแต่</p> <p>5 เซนติเมตรขึ้นไป</p> <p>6 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>7 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>8 เกิดข้อต่อลวงขึ้นในแขนข้างหนึ่ง</p> <p>9 เกิดข้อต่อลวงขึ้นในขาข้างหนึ่ง</p> <p>10 สูญเสียนิ้วเท้าทั้งหมด ของขาข้างหนึ่ง</p>
ระดับ 7	เหมือนกับด้านบน 131 วัน	<p>1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็น และ อีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.6</p> <p>2 หูทั้งสองข้าง ตั้งแต่ระยะ 40 เซนติเมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 2-2 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยิน และ อีกข้างหนึ่งตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้</p> <p>3 มีความพิการทางระบบประสาท หรือ สมอจนสามารถทำได้เพียงงานเบาเท่านั้น</p> <p>4 ลบออก</p> <p>5 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือ ช่องท้อง จนสามารถทำได้เพียงงานเบาเท่านั้น</p> <p>6 สูญเสีย 4 นิ้วมือ หรือ 3 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>7 สูญเสียการใช้งาน 5 นิ้วมือ หรือ 4 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>8 สูญเสียขาข้างหนึ่ง ตั้งแต่กลางฝ่าเท้าขึ้นไป</p> <p>9 เกิดข้อต่อลวงขึ้นในแขนข้างหนึ่ง และมีความพิการในการเคลื่อนที่อย่างเห็นได้ชัด</p> <p>10 เกิดข้อต่อลวงขึ้นในขาข้างหนึ่ง และมีความพิการในการเคลื่อนที่อย่างเห็นได้ชัด</p> <p>11 สูญเสียการใช้นิ้วเท้า ของขาทั้งสองข้าง</p> <p>12 มีลักษณะน่าเกลียดในสภาวะภายนอกอย่างเห็นได้ชัด</p> <p>13 สูญเสียลูกอัณฑะทั้งสองข้าง</p>	ระดับ 8	เงินจ่ายรายวัน พื้นฐานจำนวน 503 วัน	
			ระดับ 9	เหมือนกับด้านบน 391 วัน	<p>1 ตาทั้งสองข้างมีสายตาดำกว่า 0.6</p> <p>2 ตาข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.06</p> <p>3 ตาทั้งสองข้างมีสภาพกึ่งบอด มีขอบเขตสายตาแคบ หรือมีความผิดปกติในขอบเขตการมองเห็น</p> <p>4 มีความบอดแหว่งอย่างเห็นได้ชัดของเปลือกตาทั้งสองข้าง</p> <p>5 มีความบอดแหว่งและ ความพิการในการใช้งานอย่างเห็นได้ชัดของจมูก</p> <p>6 มีความพิการในการใช้งาน ในการเคี้ยว และการพูด</p> <p>6-2 หูทั้งสองข้าง ตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้</p> <p>6-3 หูข้างหนึ่ง ไม่สามารถได้ยินได้ ถ้าไม่ใช่เสียงดัง ๆ ใกล้ ๆ ส่วนหูอีกข้างหนึ่ง ตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป มีความยากลำบากในการได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้</p> <p>7 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยินได้</p> <p>7-2 มีความพิการทางระบบประสาท หรือ สมอจึงสามารถทำงานได้ในระดับที่จำกัดเท่านั้น</p>

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
		<p>7-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอก หรือ ช่องท้อง จึงสามารถทำงานได้ ในระดับจำกัดเท่านั้น</p> <p>8 สูญเสีย 2 นิ้วมือ หรือ นิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>9 สูญเสียการใช้งาน 3 นิ้วมือ หรือ 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>10 สูญเสียนิ้วเท้า 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือเท้าของขาข้างหนึ่ง</p> <p>11 สูญเสียการใช้งาน ของทุกนิ้วเท้า ในขาข้างหนึ่ง</p> <p>11-2 มีลักษณะน่าเกลียดในสภาวะ ภายนอกในระดับค่อนข้างสูง</p> <p>12 มีความพิการทางอวัยวะเพศ อย่างเห็นได้ชัด</p>			<p>1 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัด ในการปรับ หรือ การเคลื่อนที่ ของลูกตาทั้งสองข้าง</p> <p>2 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัดใน การเคลื่อนที่ของเปลือกตาทั้งสองข้าง</p> <p>3 มีความขาดแหว่งอย่างเห็นได้ชัด ของเปลือกตาข้างหนึ่ง</p> <p>3-2 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 10 ซี่ขึ้นไป</p> <p>3-3 หูทั้งสองข้างตั้งแต่ระยะ 1 เมตร ขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงเบา ๆ ได้</p> <p>4 หูข้างหนึ่งตั้งแต่ระยะ 40 เซนติเมตร ขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียง การสนทนาปกติได้</p> <p>5 มีการเสียรูปของกระดูกสันหลัง</p> <p>6 สูญเสีย นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>7 ลบออก</p> <p>8 สูญเสีย การใช้งาน 2 นิ้ว รวม นิ้วหัวแม่มือเท้า ในขาข้างหนึ่ง</p> <p>9 มีความพิการของอวัยวะในช่องอก หรือ ช่องท้อง จนเป็นอุปสรรค ในการทำงานในระดับหนึ่ง</p>
ระดับ 10	เหมือนกับ ด้านบน 302 วัน	<p>1 ตาข้างหนึ่ง มีสายตาดำกว่า 0.1</p> <p>1-2 มีภาวะเห็นภาพซ้อน ในการมองตรง</p> <p>2 มีความพิการในการใช้งาน ในการเคี้ยวหรือการพูด</p> <p>3 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 14 ซี่ขึ้นไป</p> <p>3-2 หูทั้งสองข้างตั้งแต่ระยะ 1 เมตร ขึ้นไปมีความยากลำบากในการ ได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้</p> <p>4 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยินได้ ถ้าไม่ใช่เสียงดัง ๆ ใกล้ ๆ</p> <p>5 ลบออก</p> <p>6 สูญเสียการใช้งาน 2 นิ้ว หรือ นิ้วหัวแม่มือในมือข้างหนึ่ง</p> <p>7 ขาข้างหนึ่งสั้นลงตั้งแต่ 3 เซนติเมตรขึ้นไป</p> <p>8 สูญเสียนิ้วหัวแม่มือเท้า หรือนิ้วอื่น ๆ 4 นิ้วของขาข้างหนึ่ง</p> <p>9 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัด ในแขนข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>10 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัด ในขาข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p>	ระดับ 11	เหมือนกับ ด้านบน 223 วัน	<p>1 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัด ในการปรับ หรือ การเคลื่อนที่ ของลูกตาข้างหนึ่ง</p> <p>2 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัด ในการเคลื่อนที่ของเปลือกตาข้างหนึ่ง</p> <p>3 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 7 ซี่ขึ้นไป</p> <p>4 มีความขาดแหว่งอย่าง ขนาดใหญ่ของหูข้างหนึ่ง</p> <p>5 มีการเสียรูปอย่างเห็นได้ชัดของ กระดูกโพลารัว กระดูกสันอก ซีโครง กระดูกหัวไหล่ และ กระดูกเชิงกราน</p> <p>6 สูญเสียการใช้งาน ในแขนข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>7 สูญเสียการใช้งาน ในขาข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ</p> <p>8 มีการเสียรูปของกระดูกท่อนยาว 8-2 สูญเสียนิ้วก้อย ในมือข้างหนึ่ง</p> <p>9 สูญเสีย การใช้งาน นิ้วชี้ นิ้วกลาง หรือ นิ้วนางในมือข้างหนึ่ง</p> <p>10 สูญเสียนิ้วลำดับที่สองของเท้า ในขาข้างหนึ่ง สูญเสียนิ้วเท้าสองนิ้ว โดยรวมนิ้วลำดับที่สองของเท้า หรือ สูญเสียนิ้วเท้าสามนิ้ว โดยไม่รวมนิ้วเท้าลำดับที่สาม</p>
			ระดับ 12	เหมือนกับ ด้านบน 156 วัน	

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
		11 สูญเสียการใช้งานของนิ้วหัวแม่มือหรือของนิ้วอื่น ๆ อีกสี่นิ้ว ในขาข้างหนึ่ง 12 มีอาการทางประสาทที่ควบคุมไม่ได้ในบางบริเวณ 13 ลบออก 14 มีลักษณะน่าเกลียดในสภาวะภายนอก	ระดับ 13	เหมือนกับด้านบน 101 วัน	10 สูญเสียการใช้งานนิ้วลำดับที่สองของเท้าหรือสูญเสียการใช้งานสองนิ้วรวมนิ้วลำดับที่สองของเท้า หรือสูญเสียการใช้งานสามนิ้วตั้งแต่นิ้วลำดับ ที่สามของเท้าลงไป ในขาข้างหนึ่ง
ระดับ 13	เหมือนกับด้านบน 101 วัน	1 ตาข้างหนึ่ง มีสายตาดำกว่า 0.6 2 ตาข้างหนึ่งมีสภาพกึ่งบอด มีขอบเขตสายตาคบ หรือ มีความผิดปกติ ในขอบเขตการมองเห็น 2-2 มีภาวะเห็นภาพซ้อนในการมองเห็นด้านอื่นที่ไม่ใช่ตรง 3 มีความขาดแหว่งส่วนหนึ่งของเปลือกตาทั้งสองข้าง หรือ ขนตาหายไป 3-2 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 5 ซี่ขึ้นไป 3-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้อง 4 สูญเสียการใช้งานนิ้วก้อย ในมือข้างหนึ่ง 5 สูญเสียกระดูกนิ้วของนิ้วหัวแม่มือบางส่วนในมือข้างหนึ่ง 6 ลบออก 7 ลบออก 8 ขาข้างหนึ่งสั้นลงตั้งแต่ 1 เซนติเมตรขึ้นไป 9 สูญเสียนิ้วลำดับที่สามของเท้าลงไปหนึ่งนิ้ว หรือ สองนิ้ว ในขาข้างหนึ่ง	ระดับ 14	เหมือนกับด้านบน 56 วัน	1 มีความขาดแหว่งส่วนหนึ่งของเปลือกตาข้างหนึ่ง หรือ ขนตาเหลืออยู่ 2 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 3 ซี่ขึ้นไป 2-2 หูข้างหนึ่ง ตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไปไม่สามารถได้ยินเสียงเบา ๆ ได้ 3 มีร่องรอยน่าเกลียดขนาดใหญ่ที่แขนข้างหนึ่ง 4 มีร่องรอยน่าเกลียดขนาดใหญ่ที่ขาข้างหนึ่ง 5 ลบออก 6 สูญเสียกระดูกของนิ้วมือที่ไม่ใช่หัวแม่มือส่วนหนึ่งในมือข้างหนึ่ง 7 นิ้วมือที่ไม่ใช่หัวแม่มือมีข้อนิ้วที่ไม่สามารถยึดหรืองอได้ 8 สูญเสียการใช้งานนิ้วลำดับที่สามของเท้าหนึ่งนิ้ว หรือ สองนิ้วในขาข้างหนึ่ง 9 มีอาการทางประสาทในบางบริเวณ 10 ลบออก

หมายเหตุ

- 1 การวัดสายตานั้น ให้ใช้ตารางสากลในการวัดสายตา กรณีที่มีความผิดปกติทางสายตาเอียง ให้ใช้การวัดสายตาเอียง
- 2 การสูญเสียนิ้วมือนั้น คือ สำหรับนิ้วหัวแม่มือคือการสูญเสียตั้งแต่ปลายนิ้วมือ ส่วนนิ้วอื่น ๆ นั้นต้องเป็นการสูญเสียตั้งแต่ข้อต่อที่สองขึ้นไป
- 3 การสูญเสียการใช้งานนิ้วมือ คือ การสูญเสียกระดูกปลายนิ้วมากกว่าครึ่งหนึ่ง หรือ การที่มีความพิการในการเคลื่อนที่ข้อต่อปลาย อย่างชัดเจน
- 4 การสูญเสียนิ้วเท้า นั้น คือ การสูญเสียไปทั้งนิ้ว
- 5 การสูญเสียการใช้งานนิ้วเท้า คือ สำหรับนิ้วหัวแม่มือเท้าคือการสูญเสียกระดูกปลายนิ้วมากกว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนนิ้วอื่นต้องเป็นการสูญเสียตั้งแต่ข้อต่อปลายสุดขึ้นไป หรือ การที่มีความพิการในการเคลื่อนที่ข้อต่อกลาง อย่างชัดเจน

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ

ผู้ซึ่งมีกำหนดได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น สามารถรับการจ่ายเงินประจำปีล่วงหน้าได้ 1 ครั้งเท่านั้น

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้านั้น จะกำหนดตามระดับความพิการ เป็นจำนวนที่กำหนด โดยสามารถเลือกจำนวนที่ต้องการได้ เมื่อมีการจ่ายเงินงวดจ่ายล่วงหน้าแล้ว เงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น จะถูกระงับการจ่ายจนกว่า จำนวนรวมของจำนวนเงินที่จ่ายในแต่ละเดือน (ส่วนที่หลังจากผ่านไป 1 ปีแล้ว นำมาหารหักออกด้วยดอกเบี้ย 5% ต่อปี) จะถึงจำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้า

ระดับความพิการ	จำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้า
ระดับ 1	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วัน, 1,200 วัน หรือ 1,340 วัน
ระดับ 2	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วัน หรือ 1,190 วัน
ระดับ 3	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วัน หรือ 1,050 วัน
ระดับ 4	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน หรือ 920 วัน
ระดับ 5	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน หรือ 790 วัน
ระดับ 6	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน หรือ 670 วัน
ระดับ 7	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน หรือ 560 วัน

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

การยื่นเรื่อง เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น โดยหลักการแล้วให้ทำการยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่องการจ่าย (ชดเชย) ความพิการ โดยใช้ “ใบร้องขอการจ่ายเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปีชดเชยความพิการ เงินประจำปีความพิการ” (แบบฟอร์มยื่นเรื่องเงินประจำปีหมายเลข 10) ไปยัง หัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นระยะเวลาภายใน 1 ปี ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งตกลงจ่ายเงินประจำปีแล้ว จะสามารถยื่นเรื่องได้ แม้จะเป็นหลังจากที่ได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการแล้วก็ตาม กรณีนี้ จะเป็นการยื่นเรื่องขอในขอบเขต จำนวนเงินสูงสุดตามระดับความพิการ หักออกด้วยจำนวนเงินประจำปีที่ได้จ่ายไปแล้วเท่านั้น

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับจากวันถัดจากวันที่เจ็บป่วยหายแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ

กรณีที่มีผู้มรดกสิทธิได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการเสียชีวิต และจำนวนเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ และ เงินงวดจ่ายล่วงหน้าประจำปี (ชดเชย) ความพิการที่ได้จ่ายไปแล้วนั้น มีจำนวนรวมไม่เกินจำนวนที่กำหนดตามระดับความพิการแล้วนั้น จะทำการจ่ายเงินงวดจำนวนเงินส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการให้กับครอบครัวผู้สูญเสีย

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินงวดส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น เป็นจำนวนที่กำหนดตามระดับความพิการตามที่ระบุด้านล่าง หักออกด้วย จำนวนรวมของ เงินประจำปี และ เงินงวดจ่ายล่วงหน้าประจำปี (ชดเชย) ความพิการที่จ่ายไปแล้ว และสำหรับเงินประจำปีพิเศษความพิการ ก็เช่นเดียวกันกับ เงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ กล่าวคือมีระบบจ่ายเงินงวดส่วนต่าง

ระดับความพิการ	เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ		เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปีพิเศษความพิการ	
ระดับ 1	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน	1,340 วัน	จำนวนคำนวณรายวันพื้นฐาน	1,340 วัน
ระดับ 2	”	1,190 วัน	”	1,190 วัน
ระดับ 3	”	1,050 วัน	”	1,050 วัน
ระดับ 4	”	920 วัน	”	920 วัน
ระดับ 5	”	790 วัน	”	790 วัน
ระดับ 6	”	670 วัน	”	670 วัน
ระดับ 7	”	560 วัน	”	560 วัน

● ครอบครัวผู้สูญเสียที่สามารถได้รับการจ่ายเงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ

ครอบครัวผู้สูญเสียที่สามารถได้รับการจ่ายเงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ คือ ครอบครัวผู้สูญเสีย ซึ่งตรงตามเงื่อนไข

(1) หรือ (2) ต่อไปนี้ ลำดับที่สามารถได้รับการจ่ายนั้น ได้แก่ ลำดับ (1) , (2) [ในครอบครัวผู้สูญเสียที่เป็นไปตาม (1), (2) ก็จะได้ลำดับ (1), (2)]

(1) ผู้ซึ่งได้ดำรงชีพโดยอาศัยรายได้ของพนักงานที่เสียชีวิตในเวลานั้น เช่น คู่สมรส [รวมถึงคู่สมรสที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง เช่นเดียวกับใน (2)], บุตร, พ่อแม่, หลาน, ปู่ย่าตายายและพี่น้อง

(2) คู่สมรส, บุตร, พ่อแม่, หลาน, ปู่ย่าตายาย และพี่น้องที่ไม่เป็นไปตาม (1)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายเงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปีชดเชยความพิการ, เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปีความพิการ (แบบฟอร์มหมายเลข 37-2) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ขอให้นำเอกสารดังต่อไปนี้ พร้อมกับใบคำร้อง

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่องกับพนักงานผู้เสียชีวิตได้
กรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับผู้เสียชีวิต แต่ในความเป็นจริงได้มีความสัมพันธ์แบบคู่สมรสกับผู้เสียชีวิต	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ได้อำนาจโดยอัยการจากพนักงานที่เสียชีวิต	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้

* อาจจะมีการให้ยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับจากวันถัดจากวันที่พนักงานประสบภัยได้เสียชีวิต ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ)

กรณีที่พนักงานเสียชีวิตเนื่องจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน จะทำการจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียให้กับครอบครัวผู้สูญเสีย และจ่ายค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) ให้กับผู้ที่ดำเนินการจัดงานศพ

การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียนั้นมี 2 ชนิด ได้แก่ “เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย” และ “เงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย”

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียนั้น จะจ่ายให้กับผู้ซึ่งมีลำดับความสำคัญสูงสุดในบรรดาผู้มีคุณสมบัติได้รับ ที่จะอธิบายต่อไป (ครอบครัวผู้สูญเสียที่มีคุณสมบัติได้รับ) (เรียกว่า ผู้มีสิทธิได้รับ)

ผู้มีคุณสมบัติในการรับเงิน

ผู้ที่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติในการรับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียนั้น จะต้องเป็นผู้ซึ่งดำรงชีพโดยพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตนั้นในขณะที่พนักงานคนนั้นเสียชีวิต เช่น คู่สมรส บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย พี่น้อง ครอบครัวผู้สูญเสียคนอื่น ๆ นอกจากภรรยาของผู้เสียชีวิตนั้น จะต้องเป็นผู้สูงอายุ หรือผู้เยาว์ในระดับที่กำหนดหรือ เป็นผู้มีความพิการระดับที่กำหนดเท่านั้น

ทั้งนี้ “การเป็นผู้ซึ่งดำรงชีพโดยพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตนั้นในขณะที่พนักงานคนนั้นเสียชีวิต” ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตโดยทั้งหมด หรือโดยหลัก แต่รวมถึงกรณีที่จะสามารถดำรงชีพได้อย่างเพียงพอ โดยพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตส่วนหนึ่ง กล่าวคือ “ตนเองก็ทำงานหารายได้เองด้วยเช่นกัน” เป็นต้น

ลำดับของผู้มีสิทธิได้รับเงินเป็นไปตามนี้

- ① ภรรยา หรือ สามีซึ่งมีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการระดับที่กำหนด
- ② บุตร จนถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคมแรกหลังจากอายุครบ 18 ปี หรือมีความพิการระดับที่กำหนด
- ③ พ่อแม่ ซึ่งมียอายุ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการระดับที่กำหนด
- ④ หลาน จนถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคมแรกหลังจากอายุครบ 18 ปี หรือมีความพิการระดับที่กำหนด
- ⑤ ปู่ย่าตายาย ซึ่งมียอายุ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการระดับที่กำหนด
- ⑥ พี่น้อง จนถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคมแรกหลังจากอายุครบ 18 ปี หรือ มีอายุ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการ ระดับที่กำหนด
- ⑦ สามี ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี
- ⑧ พ่อแม่ ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี
- ⑨ ปู่ย่าตายาย ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี
- ⑩ พี่น้อง ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี

* ความพิการระดับที่กำหนดคือ ระดับความพิการที่เป็นความพิการทางร่างกายระดับ 5 ขึ้นไป

* กรณีคู่สมรส รวมถึงผู้ที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับพนักงานผู้เสียชีวิต แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง นอกจากนี้ ถ้ากำลังตั้งครรภ์บุตรของผู้เสียชีวิตอยู่ บุตรจะเป็นผู้มีคุณสมบัติได้รับ หลังการคลอดแล้ว

* กรณีที่ผู้มีสิทธิลำดับสูงสุด สูญเสียสิทธิเนื่องจากเสียชีวิต หรือแต่งงานใหม่ ผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับแทน

* กรณีในข้อ ⑦-⑩ สามี พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย พี่น้อง ที่มีอายุระหว่าง 55 ปี ถึง 60 ปีนั้น แม้จะกลายเป็นผู้มีสิทธิได้รับแล้ว ก็จะไม่ได้รับเงินประจำปีจนกว่าจะอายุครบ 60 ปี

รายละเอียดการจ่าย

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย เงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย จะจ่ายตามจำนวนครอบครัวผู้สูญเสีย ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับ 2 คนขึ้นไป จะนำจำนวนที่จ่ายแบ่งเท่า ๆ กัน จ่ายให้กับผู้มีสิทธิแต่ละคน

จำนวนคน	เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย	เงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย (เงินงวด)	เงินประจำปีพิเศษ ครอบครัวผู้สูญเสีย
1 คน	เป็นจำนวน 153 วันของเงินรายวันพื้นฐาน (ทั้งนี้ ถ้าเป็นภรรยาที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป หรือ มีระดับความพิการระดับหนึ่ง จะได้รับเป็นจำนวน 175 วันของเงินรายวันพื้นฐาน)	3 ล้านบาท	เป็นจำนวน 153 วันของเงินจำนวนพื้นฐาน (ทั้งนี้ ถ้าเป็นภรรยาที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป หรือ มีระดับความพิการระดับหนึ่ง จะได้รับเป็นจำนวน 175 วันของเงินจำนวนพื้นฐาน)
2 คน	เป็นจำนวน 201 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เป็นจำนวน 201 วันของเงินจำนวนพื้นฐาน
3 คน	เป็นจำนวน 223 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เป็นจำนวน 223 วันของเงินจำนวนพื้นฐาน
4 คนขึ้นไป	เป็นจำนวน 245 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เป็นจำนวน 245 วันของเงินจำนวนพื้นฐาน

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 12) หรือ ใบร้องขอการจ่ายเงินประจำปีครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 16-8) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ การยื่นเรื่องรับการจ่ายเงินจ่ายพิเศษนั้น โดยหลักการแล้ว ให้ยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่องการจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย และให้แบบฟอร์มเดียวกันกับการจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

- เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง * อาจมีการให้ยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	เอกสารวินิจฉัยการเสียชีวิต เอกสารการชันสูตรศพ เอกสารการตรวจสอบ หรือใบรับรองหัวข้อที่ระบุพวกนี้ เอกสารที่สามารถรับรองขอเท็จจริงการเสียชีวิตของพนักงาน และวัน เดือน ปีที่เสียชีวิตได้ เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่องและผู้มีคุณสมบัติอื่น ๆ กับพนักงานผู้เสียชีวิตได้ เอกสารที่สามารถยืนยันได้ว่าผู้ยื่นเรื่องและผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ ดำรงชีพโดยพึ่งพารายได้จากพนักงานผู้เสียชีวิต
กรณีที่ผู้ยื่นเรื่อง หรือ ผู้มีคุณสมบัติอื่น ๆ ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับพนักงานผู้เสียชีวิต แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ในบรรดาผู้ยื่นเรื่อง และผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ มีผู้ซึ่งมีความพิการในระดับหนึ่ง จึงกลายเป็นผู้มีคุณสมบัติ	เอกสารเช่น ใบวินิจฉัย ซึ่งสามารถยืนยันว่าสภาพความพิการดังกล่าว ยังคงอยู่ตั้งแต่ตอนที่พนักงานเสียชีวิต
กรณีที่ในบรรดาผู้มีคุณสมบัติ มีผู้ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ภรรยาที่มีความพิการ	เอกสารเช่นใบวินิจฉัย ที่สามารถยืนยันว่า หลังจากที่พนักงานเสียชีวิตนั้น ได้มีความพิการอยู่แล้ว และ ความพิการนั้นเกิดขึ้น หรือ ความพิการนั้นได้หายไป
กรณีที่ได้รับเงินประจำปีสวัสดิการครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีพื้นฐานครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีแม่หม้าย ฯลฯ ด้วยเหตุผลข้อเดียวกัน	เอกสารที่สามารถยืนยันจำนวนเงินที่ได้รับได้

ระยะเวลาที่มีผล

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับจากวันถัดจากวันที่พนักงานประสบภัยได้เสียชีวิต ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่อง อีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินงวด (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

(1) กรณีที่ได้รับการจ่ายเงินงวด (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

จะจ่ายให้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- ① กรณีที่เมื่อพนักงานเสียชีวิตแล้ว ไม่มีครอบครัวผู้สูญเสียที่จะรับเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย
- ② กรณีที่มีสิทธิได้รับ เงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ทุกคนจนถึงลำดับสุดท้าย สูญเสียสิทธิและจำนวนเงินรวมของเงินประจำปี และ เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย (หน้า 29) ที่จ่ายให้กับครอบครัวผู้สูญเสียทุกคน รวมแล้วไม่ถึงจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

(2) ผู้มีสิทธิได้รับ

ผู้มีสิทธิได้รับเงินงวด (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ได้แก่ผู้ที่มีลำดับความสำคัญสูงสุดดังต่อไปนี้ (②) และ ③ นั้นเป็นไปตามลำดับ บุตร, พ่อแม่, หลาน, ปู่ย่าตายาย) กรณีที่มีผู้อยู่ในลำดับเดียวกัน 2 คนขึ้นไป ทุกคนจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับ

- ① คู่สมรส
- ② บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย ที่ดำรงชีพโดยอาศัยพึ่งพารายได้จากพนักงานที่เสียชีวิต
- ③ บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย อื่น ๆ
- ④ พี่น้อง

รายละเอียดการจ่าย

กรณี (1)-①

จ่ายเป็นจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

นอกจากนี้ จะทำการจ่ายเงินจำนวน 3 ล้านเยน เป็นเงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย และ เงินงวดพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย เป็นจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน

กรณี (1)-②

จ่ายเป็นจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน หักออกด้วยจำนวนเงินรวมของเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ฯลฯ ที่ได้จ่ายไปแล้ว

เงินประจำปีพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย ที่จ่ายให้กับครอบครัวผู้สูญเสียทุกคน รวมแล้วไม่ถึง จำนวนรวมไม่ถึง 1,000 วันของจำนวนเงินคำนวณพื้นฐานรายวัน จะทำการจ่ายเงินงวดพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย เป็นจำนวนส่วนต่างระหว่างจำนวนเงินรวมนั้น และ จำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินคำนวณพื้นฐานรายวัน (กรณีนี้ จะไม่มีการจ่ายเงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายเงินงวดชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 15) หรือ ใบร้องขอการจ่ายเงินงวดครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 16-9) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้การยื่นเรื่องรับการจ่ายเงินจ่ายพิเศษนั้น โดยหลักการแล้ว ให้ยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่องเงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย และใช้แบบฟอร์มเดียวกันกับเงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

- เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
กรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับพนักงานผู้เสียชีวิต แต่ตัวมีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่มีผู้ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้ของพนักงานที่เสียชีวิต	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ในตอนพนักงานเสียชีวิต ไม่มีครอบครัวผู้สูญเสียซึ่งสามารถรับเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสียได้	ก. เอกสารวินิจฉัยการเสียชีวิต เอกสารชันสูตรศพ เอกสารการตรวจสอบ หรือใบรับรองหัวข้อที่ระบุพวกนี้ เอกสารที่สามารถรับรองข้อเท็จจริงการเสียชีวิตของพนักงาน และวัน เดือน ปีที่เสียชีวิตได้ ข. เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่องกับพนักงานผู้เสียชีวิตได้
กรณีที่ผู้มิคุณสมบัติได้รับเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย จนถึงลำดับสุดท้าย สูญเสียสิทธิหมดทุกคน แล้วจำนวนเงินประจำปี และเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ที่ได้ทำการจ่ายให้กับครอบครัวผู้สูญเสียทุกคนมีจำนวนรวมไม่ถึง จำนวน 1,000 วัน ของเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	เอกสารตามข้อ ข. ด้านบน

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น เช่นเดียวกับกรณีเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับตั้งแต่วันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

สามารถได้รับการจ่ายเงินล่วงหน้าเงินประจำปีได้ 1 ครั้งเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ซึ่งไม่ได้รับเงินประจำปีอีกต่อไป เนื่องจากอายุเกินที่กำหนดแล้ว ก็สามารถรับการจ่ายเงินล่วงหน้าได้

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินนั้น สามารถเลือกได้ จากจำนวนต่อไปนี้ 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

ทั้งนี้ ถ้าได้รับการจ่ายเงินงวดจ่ายล่วงหน้าแล้ว จะไม่ได้รับการจ่ายเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย จนกว่า จำนวนรวมของจำนวนเงินที่จ่ายในแต่ละเดือน (ส่วนที่หลังจากผ่านไป 1 ปีแล้ว นำมาหารหักออกด้วยดอกเบี้ย 5% ต่อปี) จะถึงจำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเท่านั้น

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

โดยหลักการแล้ว ให้ทำการยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่อง เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย โดยยื่นใบร้องขอเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปีครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มยื่นเรื่องเงินประจำปีหมายเลข 1) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นระยะเวลาภายใน 1 ปีตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ได้รับแจ้งตกลงจ่ายเงินประจำปีแล้วจะสามารถยื่นเรื่องได้ แม้จะเป็นหลังจากที่ได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียแล้วก็ตาม กรณีนี้จะเป็นการยื่นเรื่องขอในขอบเขต จำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 1,000 วัน หักออกด้วยจำนวนเงินประจำปีที่ได้จ่ายไปแล้วเท่านั้น

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตไปแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้มีคุณสมบัติในการรับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย (การเปลี่ยนจ่าย)

กรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียนั้น สูญเสียสิทธิในการรับ เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้ ครอบครัวผู้สูญเสียในลำดับถัดไปจะได้รับเงินประจำปีแทน

- (1) เสียชีวิต
- (2) แต่งงาน (รวมถึงกรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่มีความสัมพันธ์แบบคู่สมรสในความเป็นจริง)
- (3) ได้ถูกรับเป็นบุตรบุญธรรมของญาติในครอบครัวสายเลือดตรง หรือ ครอบครัวของสายเลือดคู่สมรส (รวมถึงกรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่มีความสัมพันธ์แบบคู่สมรสในความเป็นจริง)
- (4) ความสัมพันธ์เป็นญาติกับพนักงานที่เสียชีวิตจบลง เนื่องจากการหย่าร้าง
- (5) กรณีที่บุตร หลาน หรือพี่น้องได้ผ่านพ้นวันที่ 31 เดือนมีนาคมแรก หลังจากอายุครบ 18 ปีไปแล้ว (ยกเว้นกรณีที่มีความพิการระดับที่กำหนด ยังมีอยู่ต่อ นับตั้งแต่วันที่พนักงานเสียชีวิต)
- (6) กรณีที่สภาวะความพิการในระดับที่กำหนดของสามี บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย หรือ พี่น้องได้หายสนิทแล้ว

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้อื่นใบร้องขอการเปลี่ยนจ่ายเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 13) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ การยื่นเรื่องรับการจ่ายเงินประจำปีพิเศษครอบครัวผู้สูญเสียนั้น โดยหลักการแล้ว ให้ยื่นเรื่องพร้อมกัน และใช้แบบฟอร์มเดียวกันกับการขอการเปลี่ยนจ่าย

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่อง และของผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง กับพนักงานผู้เสียชีวิตได้
กรณีที่ในบรรดาผู้ยื่นเรื่อง และ ผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง มีผู้ซึ่งมีความพิการในระดับที่กำหนด จึงกลายเป็นผู้มีคุณสมบัติ	เอกสารเช่น ใบวินิจฉัย ซึ่งสามารถยืนยันว่าสภาพความพิการดังกล่าว ยังคงอยู่ ตั้งแต่ตอนที่พนักงานเสียชีวิต
กรณีที่ในบรรดาผู้มีคุณสมบัติ มีผู้ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้

* อาจจะมีการยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ)

ผู้ที่เข้าข่ายที่จะสามารถรับ ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) นั้น ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงครอบครัวผู้สูญเสียเท่านั้น แต่โดยปกติแล้ว จะเป็นครอบครัวผู้สูญเสียที่เหมาะสมซึ่งทำการจัดงานศพ

ในกรณีที่ไม่มีครอบครัวผู้สูญเสียดำเนินการจัดงานศพ แต่ทางบริษัทของผู้เสียชีวิตจัดงานศพให้แก่พนักงานที่เสียชีวิตไปนั้น จะทำการจ่าย ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) ให้แก่บริษัท

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) เท่ากับ 315,000 เยน บวกกับจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 30 วัน แต่ถ้าจำนวนเงินนี้ไม่ถึงจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 60 วันแล้ว จะจ่ายเป็นจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 60 วันแทน

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้อื่น ไปร้องขอค่างานศพ (แบบฟอร์มหมายเลข 16) หรือใบร้องขอการจ่ายค่างานศพ (แบบฟอร์มหมายเลข 16-10) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

- เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

เอกสารวินิจฉัยการเสียชีวิต เอกสารการชันสูตรศพ เอกสารการตรวจศพ หรือ ใบรับรองหัวข้อที่ระบุพวกนี้ เอกสารที่สามารถรับรองข้อเท็จจริงการเสียชีวิตของพนักงาน และ วัน เดือน ปีที่เสียชีวิตได้

แต่ทว่าในกรณีที่ทำการยื่นเรื่อง การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ร่วมกับการยื่นเรื่องค่างานศพแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารแนบเพิ่มเติม

ระยะเวลาที่มีผล

ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

การจ่าย (ชดเชย) การดูแล

ผู้ซึ่งมีความพิการระดับ 1 ของเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ หรือเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บทุกคน หรือ ผู้ที่มีความพิการทางระบบประสาท และอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องระดับ 2 ที่ได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน จะได้รับการจ่ายชดเชยการดูแล (กรณีอุบัติภัยในการทำงาน) หรือการจ่ายการดูแล (กรณีอุบัติภัยในการเดินทางไปทำงาน)

เงื่อนไขในการจ่าย

1 มีสภาวะความพิการในระดับที่กำหนด

การจ่าย (ชดเชย) การดูแลนั้น แบ่งเป็นสภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ และ สภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นระยะ ตามสภาวะความพิการ โดยมีสภาวะความพิการที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ และ การดูแลเป็นระยะ เป็นดังต่อไปนี้

	สภาวะความพิการโดยละเอียดของผู้ที่เข้าข่าย
การดูแลเป็นประจำ	<p>① ผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ มีความพิการทางระบบประสาท หรือ อวัยวะในช่องอกหรือช่องท้อง (ความพิการระดับ 1-3, 1-4 การเจ็บป่วยระดับ 1-1, 1-2)</p> <p>② { ผู้ซึ่งตามองไม่เห็นทั้งสองข้าง และมีความพิการหรือการเจ็บป่วย ระดับ 1 หรือ 2</p> <p>ผู้ซึ่งสูญเสียแขนทั้งสองข้าง และขาทั้งสองข้างหรืออยู่ในสภาพที่ใช้งานไม่ได้ ซึ่งมีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ เช่นเดียวกับ ①</p>
การดูแลเป็นระยะ	<p>① ผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นระยะ มีความพิการทางระบบประสาท หรือ อวัยวะในช่องอกหรือช่องท้อง (ความพิการระดับ 2-2-2, 2-2-3 การเจ็บป่วยระดับ 2-1, 2-2)</p> <p>② ผู้ซึ่งมีความพิการระดับ 1 หรือการเจ็บป่วยระดับ 1 แต่ไม่มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ</p>

2 การที่ได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน

จำเป็นต้องได้รับการดูแลโดยบริษัทเอกชนที่ให้บริการการดูแลโดยเสียค่าใช้จ่าย หรือ รับการดูแลโดยญาติ เพื่อน หรือ คนรู้จักอยู่ในปัจจุบัน

3 จะต้องไม่ได้เข้าอยู่ในโรงพยาบาล หรือ สถานบำบัดอยู่

4 จะต้องไม่ได้เข้ารับการดูแล โดยอาศัยอยู่ในสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือ สถานดูแลสนับสนุนผู้พิการ (เฉพาะกรณีที่ได้รับการดูแลการใช้ชีวิตอยู่) หรือบ้านดูแลพิเศษผู้สูงอายุ หรือบ้านดูแลผู้ได้รับผลจากระเบิดปรมาณู อยู่

เนื่องจากการที่ได้เข้าอยู่ในสถานช่วยเหลือเหล่านี้แล้วนั้น จะถือว่าได้รับการดูแลอย่างเพียงพอแล้ว จึงไม่มีการจ่ายชดเชย

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินที่จ่ายของการจ่าย (ชดเชย) การดูแลเป็นไปตามต่อไปนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน ปี 2018)

(1) กรณีการดูแลประจำ

- ① กรณีที่ไม่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก จะจ่ายค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการดูแลให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 105,290 เยน)
- ② กรณีที่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก พร้อมกันนั้น
 - ก. ไม่ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแล จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากัน จำนวน 57,190 เยน
 - ข. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นน้อยกว่า 57,190 เยน จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากันจำนวน 57,190 เยน
 - ค. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นมากกว่า 57,190 เยน จะจ่ายจำนวนเงินนั้นให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 105,290 เยน)

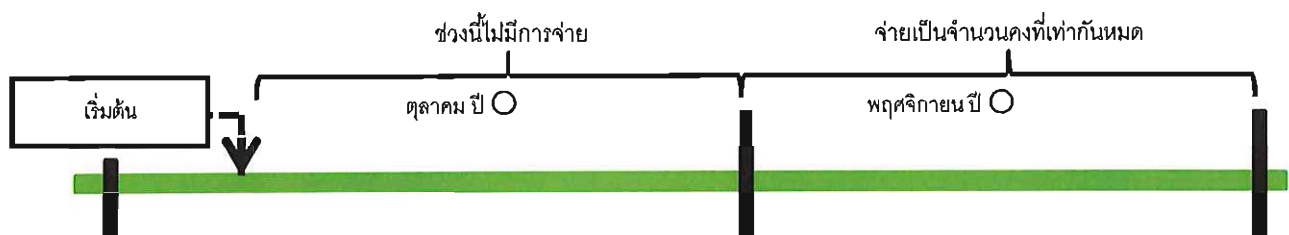
(2) กรณีการดูแลเป็นระยะ

- ① กรณีที่ไม่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก จะจ่ายค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการดูแลให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 52,650 เยน)
- ② กรณีที่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก พร้อมกันนั้น
 - ก. ไม่ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแล จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากัน จำนวน 28,600 เยน
 - ข. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นน้อยกว่า 28,600 เยน จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากันจำนวน 28,600 เยน
 - ค. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นมากกว่า 28,600 เยน จะจ่ายจำนวนเงินนั้นให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 52,650 เยน)

● กรณีที่ ระหว่างกลางเดือน ได้เริ่มรับการดูแล

- ① หากได้มีการจ่ายค่าดูแลเพื่อรับการดูแล จะจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลภายในขอบเขตบนที่กำหนด
- ② หากไม่ได้จ่ายค่าดูแลเพื่อรับการดูแล แต่รับการดูแลโดยญาติ ฯลฯ ในเดือนนั้นจะไม่มี การจ่าย

(ตัวอย่าง) กรณีที่เริ่มรับการดูแล โดยญาติ ฯลฯ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม

* กรณีเช่นนี้ ในช่อง “เดือนและปีที่เข้าชายในการยื่นเรื่อง” ของใบคำร้อง ให้กรอกเดือนที่เริ่มการดูแล (ในกรณีนี้ คือ เดือนตุลาคม)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

การยื่นเรื่องการจ่าย (ชดเชย) การดูแล ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายชดเชยการดูแล การจ่ายค่าการดูแล (แบบฟอร์มหมายเลข 16-2-2) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	สถานะความพิการโดยละเอียดของผู้ที่เข้าข่าย
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	ใบวินิจฉัยโรคจากแพทย์ หรือ ทันตแพทย์
กรณีที่ยื่นเรื่องแล้ว	เอกสารที่รับรองจำนวนวันที่รับการดูแล และจำนวนเงินค่าใช้จ่าย

* อาจจะมีการให้ยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

ผู้รับเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ และผู้ที่มีความพิการระดับ 1-3, 1-4 หรือ 2-2-2, 2-3 นั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ใบวินิจฉัยเป็นเอกสารแนบ และในการยื่นเรื่อง การจ่าย (ชดเชย) การดูแลครั้งที่ 2 เป็นต้นไป ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ใบวินิจฉัย การยื่นเรื่อง การจ่าย (ชดเชย) การดูแลนั้น จะทำในหน่วยต่อ 1 เดือน แต่ถ้าจะทำการยื่นเรื่องรวมทีเดียว 3 เดือนก็ได้

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) การดูแลนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ 1 ของเดือนถัดจากเดือนที่รับการดูแลไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

ตัวอย่างการกรอกใบคำร้องชนิดต่าง ๆ

1. ใบร้องขอค่าชดเชยการรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 5)
2. ใบร้องขอให้จ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 7)
3. ใบร้องขอให้จ่ายค่าชดเชยการหยุดการ (แบบฟอร์มหมายเลข 8)
4. ใบร้องขอให้จ่ายค่าชดเชยความพิการ (แบบฟอร์มหมายเลข 10)
5. ใบร้องขอให้จ่ายเงินงวดชดเชยต่อครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 15)
6. ใบร้องขอให้จ่ายเงินประจำปีชดเชยต่อครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 12)
7. ใบร้องขอค่าใช้จ่ายในงานศพ (แบบฟอร์มหมายเลข 16)
8. ใบร้องขอให้จ่ายค่าชดเชยในการดูแล (แบบฟอร์มหมายเลข 16-2-2)

ใบร้องขอให้จ่ายค่าชดเชยความพิการ (แบบฟอร์มหมายเลข 10) ตัวอย่างการกรอก

様式第10号 (表紙)

労働者災害補償保険
障害補償給付支給請求書
障害特別支給金支給申請書
障害特別一時金

ชื่อกรรมการ "男" สำหรับผู้ว่า
"女" สำหรับผู้หญิง

กฎการกรอกแบบฟอร์มหมายเลข 16-7 ในกรณีอุบัติเหตุในการเดินทางทำงาน

กรณีที่ไม่ใช่กฎการขอได้ที่ทำงานกรอกให้

กฎการระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่ที่เกิดอุบัติเหตุ รายละเอียดและภาวะของงานในตอนที่เกิดเหตุ

กฎการกรอกในกรณีที่ได้รับเงินชดเชย เช่น เงินสวัสดิการจำนวนมาก ที่เกี่ยวข้องกับกรมการเจ็บป่วยก็มีให้ทำเช่นนี้

① 労働保険番号		② 氏名 (姓・名)		③ 性別 (男・女)		④ 生年月日	
府県	所轄	管轄	基幹番号	技番号	氏名	性別	生年月日
⑤ 年金証書の番号		⑥ 被保険者資格の取得年月日		⑦ 傷病又は発症年月日		⑧ 傷病の治癒した年月日	
管轄局種別	西暦年	番号	年 月 日	年 月 日	年 月 日	⑨ 平均賃金	
⑩ 災害の原因及び発生状況(災害発生場所、作業内容、状況等を簡明に記載すること)		⑪ 障害の程度及び発生状況(災害発生場所、作業内容、状況等を簡明に記載すること)		⑫ 障害の程度及び発生状況(災害発生場所、作業内容、状況等を簡明に記載すること)		⑬ 特別給付の総額年額	
⑭ 基礎年金番号		⑮ 障害等級		⑯ 支給される年金の種類等		⑰ 支給されることとなった年月日	
年 月 日	年 月 日	年 月 日	年 月 日	年 月 日	年 月 日	年 月 日	年 月 日
⑱ 障害の程度及び状態 (前掲書のとおり)		⑲ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		⑳ 年金の払戻しを受けることを希望する金融機関		㉑ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㉒ 年金の払戻しを受けることを希望する金融機関		㉓ 年金の種別及び口座番号		㉔ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㉕ 年金の種別及び口座番号		㉖ 年金の種別及び口座番号		㉗ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㉘ 年金の種別及び口座番号		㉙ 年金の種別及び口座番号		㉚ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㉛ 年金の種別及び口座番号		㉜ 年金の種別及び口座番号		㉝ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㉞ 年金の種別及び口座番号		㉟ 年金の種別及び口座番号		㊱ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㊲ 年金の種別及び口座番号		㊳ 年金の種別及び口座番号		㊴ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㊵ 年金の種別及び口座番号		㊶ 年金の種別及び口座番号		㊷ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㊸ 年金の種別及び口座番号		㊹ 年金の種別及び口座番号		㊺ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㊻ 年金の種別及び口座番号		㊼ 年金の種別及び口座番号		㊽ 年金の種別及び口座番号	
⑳ 雇用保険がある場合にはその程度及び状態		㊾ 年金の種別及び口座番号		㊿ 年金の種別及び口座番号		㊿ 年金の種別及び口座番号	

ส่วนที่ผู้ยื่นเรื่องกรอกด้วยตนเอง

ส่วนที่กรอกโดยบริษัท

กรณีที่เงินช่วยเหลือตามนี้ของศาลจะไม่จำเป็นต้องประทับตราประจำตัว

ใบร้องขอให้จ่ายเงินประจำปีชดเชยต่อครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 12) ตัวอย่างการกรอก

แบบฟอร์ม 12 (ฉบับแก้ไข)
業務災害用
 遺族補償年金支給請求書
 遺族特別支給金 支給申請書
 遺族特別年金 支給申請書

① 労働保険番号
 ② 年金証書の番号
 ③ 氏名 (死亡労働者の氏名)
 ④ 死亡年月日
 ⑤ 死亡年月日
 ⑥ 災害の原因及び発生状況
 ⑦ 平均賃金
 ⑧ 特別給与の種類(年額)
 ⑨ 平均賃金

กรณีที่ไม่ไปแจ้งการขอได้ที่สำนักงานกรณี
 的取扱

การระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่ที่เกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งรายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุ

การกรอกในกรณีที่ได้รับเงินชดเชย เช่น เงินสวัสดิการบำนาญ ที่เกี่ยวข้องกับกรมการแรงงาน

การกรอก ชื่อ-นามสกุล วันเดือนเกิด ที่อยู่ ของผู้ยื่นคำร้อง ความสัมพันธ์กับผู้ที่ได้รับเงินชดเชย และระบุว่ามี ความพิการหรือไม่ในช่องนี้

การกรอกเกี่ยวกับครอบครัวผู้สูญเสีย ซึ่งเป็นครอบครัวผู้สูญเสียที่สามารถได้รับเงินประจำปีชดเชย นอกเหนือจากผู้ยื่นคำร้อง

⑩ 当該死亡に關して支給される年金の種類
 厚生年金保険法の 遺族年金 国民年金法の 遺族年金 船員保険法の遺族年金
 厚生年金保険法の 遺族厚生年金 国民年金法の 遺族年金 船員保険法の遺族年金

年月日 事業の名称 電話番号
ช่องสำหรับกรอกรับรองโดยหัวหน้าในที่ทำงาน
 (注意) ⑩の内容及び金額については、③の者が厚生年金保険法の被保険者である場合に限り証明すること。
 事業主の氏名 (法人その他の団体であるときはその名称及び代表者の氏名)

氏名	生年月日	住所	死亡労働者との関係	障害の有無	請求人(申請人)と同一の世帯に生計を共にしているか
請求人					
氏フリガナ	生年月日	住所	死亡労働者との関係	障害の有無	請求人(申請人)と同一の世帯に生計を共にしているか

จัดกรอกแบบ "ある" กรณีที่มีความพิการ และแบบ "ない" กรณีที่ไม่มี ความพิการ

มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพร่วมกับผู้อื่นแล้วหรือไม่
 จัดกรอกแบบ "いる" กรณีที่มีค่าใช้จ่ายร่วมกับ และแบบ "いない" กรณีที่ไม่มีค่าใช้จ่ายร่วมกับ

⑪ 送付する書類その他の資料名
 ⑫ 送付先
 金融機関 金融機関店名
 郵便局 郵便局コード
 住所 郵便番号

上記により 遺族補償年金の支給を請求します。
 請求人 住所
 労働基準監督署長 殿 (代表者) 氏名

特別支給金について口座振込を希望する銀行等の名称
 預金の種別及び口座番号

銀行・金庫	本店	普通・当座
農協・漁協・信組	支店	名義人

กรณีที่เงินซึ่งส่งมาว่าเป็นของตัวจะไม่
 จำเป็นต้องประทับตราประจำตัว

ส่วนที่ผู้ยื่นเรื่องกรอกด้วย
 ตนเอง

ส่วนที่กรอกโดยบริษัท

ใบร้องขอให้จ่ายเงินงวดขาดเขตต่อครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 15) ตัวอย่างการกรอก

格式第15号 (表面)

ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 16-9 ในกรณี
ญาติอยู่ในการเดินทางไปทำงาน

労働者災害補償保険
遺族補償一時金支給請求書
遺族特別支給金支給申請書

ชื่อวงกลมบน "男" สำหรับ
ผู้จน "女" สำหรับผู้หญิง

【注意】

④の死亡
一括適用の

กรณีที่ไม่แน่ใจกรุณาขอให้ที่ทำงานกรอกให้

事業場名称
所在する支店、

กรุณาระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่ที่เกิด
อุบัติเหตุ รายละเอียดและลักษณะของงานใน
ตอนที่เกิดเหตุ

死亡労働者の直接所属する事業場が
等の場合に記入して下さい。

กรุณากรอก ชื่อ-นามสกุล วัน
เดือนปีเกิด ที่อยู่ ของผู้ยื่นคำ
ร้อง ความสัมพันธ์กับผู้ที่ได้รับ
ความเสียหาย และระบุว่ามีความ
พิการหรือไม่ในช่องนี้

① 労働保険番号 所管 管轄 基幹番号 枝番号 หมายเลขการประกันเงินชดเชยของพนักงาน		③ フリガナ 氏名 死亡 生年月日 労働者 の 氏名 所 花 地	ชื่อ-นามสกุล (ครอบครัว) 氏名 (男・女) วันเกิด 月 日 (อายุ 歳) ชนิดของงาน	④ 負傷又は発病年月日 年 月 日 午前 午後 時 分 死亡年月日 年 月 日 平均賃金 円 銭 特別給与の総額 (年額) 円
② 年金証書の番号 管轄局 種別 西暦年 番号 枝番号		⑤ 災害の原因及び発生状況 สาเหตุของอุบัติเหตุและรายละเอียดของสถานการณ์		⑥ 死亡年月日

③の者については、④及び⑥から⑧までに記載したとおりであることを証明します。

ช่องสำหรับกรอกรับรองโดยหัวหน้าในที่
事業の名称

年 月 日

事業場の所在地

事業主の氏名

(法人その他の団体であるときはその名称及び代表者の氏名)

電話番号 局番

郵便番号

氏名	フリガナ	生年月日	住 所	死亡労働者との関係	請求人(申請人)の代表者を 委任しないとはその理由
申請人		年 月 日			
人		年 月 日			
		年 月 日			
		年 月 日			
		年 月 日			
		年 月 日			

⑩ 添付する書類その他の資料名

遺族補償一時金の支給を請求します。
上記より 遺族特別支給金の支給を申請します。

年 月 日

郵便番号 電話番号 局番

請求人 申請人の 住所 氏名

労働基準監督署長 殿

振込を希望する銀行等の名称 (郵便貯金銀行の支店等を除く)	預金の種類及び口座番号
銀行・金庫 農協・協協・信組	普通・当座 第 号 本店 支店 支所 名義人 氏名

(物品番号 62110) 19.

ส่วนที่ผู้ยื่นเรื่องกรอกด้วย
ตนเอง

ส่วนที่กรอกโดยบริษัท

กรณีที่เงินชดเชยภายในซองซองไม่
จำเป็นหรือประทับตราประจำตัว

ใบร้องขอค่าใช้จ่ายในงานศพ (แบบฟอร์มหมายเลข 16) ตัวอย่างการกรอก

様式第16号 (表面)

業務災害用

ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 16-10 ในกรณี
อุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน

災害補償保険

ข้อความก่อน "男" สำหรับ
ผู้ชาย "女" สำหรับผู้หญิง

葬祭料請求書

① 労働保険番号 市県所業種基幹番号 検査号		フリガナ 氏名		⑤ 負傷又は発病年月日	
② 年金証書の番号 管轄局 種別 西暦年 番号		住所		年 月 日	
フリガナ 氏名		(男・女)		年 月 日	
死亡年月日		年 月 日 (歳)		時刻	
労働者の所属事業場 名称・所在地		死傷との関係		死亡年月日	
③ 災害の原因及び発生状況		平均賃金		死亡年月日	
④ 添付する書類その他の資料名		請求人の住所		平均賃金	
上記により葬祭料の支給を請求します。		労働基準監督署長 殿		平均賃金	
振込を希望する銀行等の名称 (郵便貯金銀行の支店等を除く)		氏名		平均賃金	
預金の種類及び口座番号		氏名		平均賃金	

คุณควรระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่ที่เกิด
อุบัติเหตุ รายละเอียดและสภาวะของงานใน
ตอนที่เกิดเหตุ

กรณีที่มีเงินชื่อด้วยคำหรือของเจ้าของ ไม่
จำเป็นต้องประทับตราประจำตัว

ส่วนที่ผู้ยื่นเรื่องกรอกด้วย
ตนเอง

ส่วนที่กรอกโดยบริษัท

ชนิดแบบฟอร์มในการยื่นเรื่องต่าง ๆ และ ผู้รับผิดชอบในการรับเอกสาร

ชนิดการจ่าย	จุดติดขัดในการทำงาน หรือการเดินทางไปทำงาน	ชื่อใบคำร้อง	หมายเลข แบบฟอร์ม	ผู้รับใบคำร้อง
การจ่าย (ชดเชย) การรักษา	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่าชดเชยการรักษา	5	ผ่านโรงพยาบาลหรืออานชายา ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของ กรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา	16-3	
	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่าชดเชยการรักษา	7	
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา	16-5	
การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอการจ่าย ค่าชดเชยการหยุดงาน	8	ผู้ดูแลของ กรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่าย ค่าการหยุดงาน	16-6	
การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอการจ่าย ค่าชดเชยความพิการ	10	
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่าย ค่าความพิการ	16-7	
การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายเงินประจำปี ชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย	12	
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายเงินประจำปี ครอบครัวผู้สูญเสีย	16-8	
	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายเงินงวด ชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย	15	
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายเงินงวด ครอบครัวผู้สูญเสีย	16-9	
ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ)	จุดติดขัดในการทำงาน	ใบร้องขอค่างานศพ	16	
	จุดติดขัดในการเดินทางไปทำงาน	ใบร้องขอการจ่ายค่างานศพ	16-10	
การจ่าย (ชดเชย) การดูแล		ใบร้องขอการจ่ายชดเชยการดูแล การจ่ายค่าการดูแล	16-2-2	

